

1908 * 1988

Gymnázium Turnov

Klaníme se s vděčností památce těch, kteří za naši národní a státní svobodu
obětovali své životy.

Z nich byli profesory nebo žáky našeho ústavu

DR. VLADIMÍR VESELÝ

JAROSLAV ČUMPELÍK

DR. VÁCLAV MÁNEK

JAN BENEŠ

DR. ING. ERICH BUDLOVSKÝ

HELENA EPSTEINOVÁ

PAVEL HOMOLA

JIŘÍ HORÁK

FRANTIŠEK HOŘÁK

JOSEF HORTLÍK

JIŘÍ LEDERER

KAREL MICHAL

JOSEF PELANT

JIŘÍ RÖSSLER

DR. ING. JIŘÍ VONDRÁK

DR. ANTONÍN VYSUČEK

Vážené soudružky a soudruzi,

---

upřímně a s radostí vás vítám v Turnově, u příležitosti 80. výročí založení gymnázia.

Setkáváme se v Turnově nejenom ke vzpomínce na své mládí a studentská léta, ale budete se i zamýšlet nad tím, jak vás škola připravila pro život a jakou vám dala společnost příležitost k sebeuplatnění.

Vaše setkání se uskutečňuje v roce významných výročí — 70 let vzniku samostatnosti ČSR, 40. výročí vítězství pracujícího lidu. Zde je ta pravá příležitost pro setkání nejen generací, ale i minulosti a současnosti. A byli jste u toho — dávali jste svůj um, svůj rozum, své zkušenosti pro novou socialistickou společnost. I současná doba k zabezpečení míru a k uskutečnění přestavby celé naší společnosti potřebuje každého jedince, každý kolektiv k vytvoření všestranných nových hodnot člověka, celé společnosti. Je to příležitost i pro naši nejmladší generaci, podílet se na dalším budování šťastného domova, své socialistické vlasti.

Jsem přesvědčen, že dobré tradice turnovského gymnázia bude současná mladá generace s úspěchem rozvíjet a naplňovat konkrétními činy, poctivou, svědomitou a obětavou prací pro naši socialistickou společnost.

V uplynulých letech šel Turnov svou cestou. Nebyly jen radosti. Byly i smutné dny strádání, pokoření fašismem. I Turnov platil za svobodu tím nejdražším — životem našich občanů, životy občanů Sovětského svazu.

První stránku novodobých dějin otevřelo vítězství Rudé armády osvobozením Československa od fašismu. Naplňujeme v praxi cíle a smysl politiky KSČ pro další blaho našeho lidu. Za pomoci organizací Národní fronty, občanů, mládeže a závodů plníme volební program Národní fronty.

V našem městě se zachovala tradice výroby kamenářské, sklářské i šperkařské. Vybudovalo se mnoho nových

závodů a zařízení. Věda a technika mění charakter práce a výroby v závodech.

Pracovité ruce našich občanů proslavují Turnov daleko za hranicemi. Kvalitní brýle, šperky s českými granáty, bižuterie, hodinkové kameny nebo vysoce výkonné sklářské stroje na obalovou techniku, či barevný knihtisk, šrouby a spojovací materiál a úspěchy i v dalším průmyslu a ve výzkumu mají své ocenění doma i ve světě. Jsme hrdi na práci našich dělníků, techniků, inženýrů, kteří mají podíl nejenom na rozvoji průmyslu, ale i na rozvoji našeho města.

Úspěšně se rozvíjí vzdělání, kultura a sportovní činnost. Krásné okolí Turnova poslouží k odpočinku a k rekreaci. Není v Turnově místo či organizace, kde by se něco nebudovalo, neopravovalo či nezlepšovalo životní prostředí. Výstavba nových sídlišť, modernizace bytů, rozšiřování obchodní sítě a její modernizace, výstavba nových zařízení v akci „Z“ pro lepší a spokojenější život občanů, našeho města byla naší společnou starostí pod vedením Komunistické strany Československa v minulosti i v současnosti.

Na ocenění státním vyznamenáním „Za zásluhy o výstavbu“, které bylo našemu městu uděleno, je i váš podíl — našeho turnovského gymnázia.

Vítám vás ještě jednou ve městě drahokamů, ve městě obklopeném krásou přírody, kouzlem, kde najdete své vzpomínky, vaše přátele, vaši cestu, která vás vrátí do let vašeho mládí. Necht' je vám setkání další posilou pro další radostný život.

Josef Vlana
předseda MěstNV

Vivat, crescat, floreat!

Ať žije, roste a vzkvétá ústav, který se v zářijových dnech letošního roku dožívá osmdesátky!

Jako vděční gratulanti přicházíme svému jubilantovi na Výšince vzdát hold za to, že obstál v chodu historických dějů, za plody, které až dosud vydal, za podněty, kterými napověděl vnímavým posluchačům další životní dráhu. Zveme Vás všechny, ať dosud procházíte jeho branou, nebo jste jí procházeli připraveni k rozletu za sny

TURNOV

TURNOV

svého mládí, na malé dostaveníčko několika generací.

Ústav trvá, jen generace se střídají. Ta mladá, říkával Karel Čapek, má pocit, že s ní přichází lepší svět, stará garda zase, že s ní lepší svět odchází. Držíme palce po halásovsku těm mladým: Mají mladé a zdravé zuby, a třeba i odmítnou nabízené kašičky, vykousají si živiny růstu sami. A přece: vždycky budeme všichni k sobě vázáni onou neviditelnou sounáležitostí, jakou je touha po vzdělání, po ušlechtilých vztazích, po nadosobní službě s těmi, mezi nimiž máme své místo v socialistickém společenství. To není postulát, ale odkaz ušlechtilých tradic a vědomí souvislosti. S ním přicházejí na jubilejní táčky ti starší.

Kdo dobře zná svou minulost, snáze najde klíč k dnům zítřejším. Kdyby byly oslavy jen příležitostí k nostalgickým vzpomínkám na plynoucí čas, kdyby nevedly ke kritickému zamyšlení a hledání nové opravené směrnice pro budoucnost, byly by jen prezentací žijících. Pokusme se o víc: Popovídejme si o novém duchu, jímž žije dnešní jubilant na Výšince, a buďme současně vnímaví k šepotu ušlechtilých tradic generačních předchůdců.

Střední škola jako citlivý živý organismus nemůže fixovat strnulé formy při utváření mladého člověka. Na jiném místě se dovíte o nových odborných předmětech, zaváděných postupně v posledních letech, o nových pojmech, spjatých se školou našich dní: o základech odborné přípravy o „sočce“, o informatice, třeba i o profesionální orientaci, o letní aktivitě. Všechny tak či onak vedou k přípravě na budoucí povolání nebo na budoucí studium.

Mají však zehrat zástupy absolventů, kteří se kdysi dávno probírali stránkami latinských Ovidiových *Metamorphos*? Měli své bibliotéky *pauperum*, vědí, co byly karcery i censury, ale měli také svou zpěvní síň, svou kreslírnu, svou kapelu i akademický orchestr, na rohozeckém zámeckém parku měli své majáles, pořádali své akademie a besídky, diskusní výlety a procházky. Zdobí je památná divadelní představení od her u Zlatého jedno-rožce přes *Intimní scénu* na jevišti turnovského divadla, slavné *Cyrany* a *Hadriány* k věhlasnému divadélku *Kompas*, vydávali své studentské časopisy, ať se jmenovaly *Šlejf*, *V nový život*, anebo *Mikroskop*.

Jsou hrdi na pokrokové tradice Studentstva turnovského, založeného před 120 lety, a viděli by újmu v tom, kdyby se tato košatá činnost měla v nových podmínkách odrážet už jen v archiváliích. Zdá se však, že třeba nový studentský časopis *Informatik* a třeba turistická *Studentská šlápota* tuto návaznost bez okázalosti a z vnitřních potřeb znovu vyznačují.

V těchto intencích by naše generační setkání u podnoží turnovské alma mater mělo být připomínkou i výzvou k společnému úsilí, „ať v běhu přeskochené nikde mezěrky není!“

Miroslav Špika

Slovo kronikáře

Již koncem 18. století počali turnovští občané usilovat o zřízení gymnázia. Místní rodák, slavista V. Fortunát Durych, využívaje svého vlivu jako zповědník císařovny Marie Terezie, staral se o příznivé vyřízení žádosti, jak o tom svědčí několik zachovaných dopisů. Bohužel bez výsledku.

O století později na podzim 1896 byla několika turnovskými občany podána nová žádost. Byla ustavena šestičlenná „středoškolská komise“ s cílem zahájit přípravné práce pro získání reálky. Muselo však uplynout dalších dvanáct let, než toto dávné přání bylo splněno. Ještě v létě 1908 se přesně nevědělo, bude-li reálka pro školní rok 1908/09 otevřena. Až na zákrok „ministra-krajana“ Práška byl v ministerstvu financí podepsán akt, jímž turnovská reálka byla konečně zařazena do rozpočtu.

„Prozatímní zápis“ se konal 14. září 1908 dopoledne na městském úřadě. Přijímací zkoušky 17. a 18. září, přijato bylo celkem 70 žáků, pochopitelně jen chlapců. Vyučování se započalo v pondělí 21. září 1908 ve třídách chlapecké školy měšťanské. Teprve 20. října t. r. přešla reálka do školní budovy zvané „*Babylon*“, na turnovském náměstí č. p. 5, která reálce sloužila plných 22 let do začátku šk. roku 1930/31.

V prvním roce reálky vyučovali na škole František Hoffmann jako ředitel ústavu, Josef Kopal, Theodor Funk a P. Josef Švec, zpěvu vyučoval Josef Khun.

Budova na Výšince byla vystavěna v obdívuhodně krátké době. Stavěti se začalo na jaře 1929 a školní rok 1930/31 byl už 1. září zahájen v nové budově. V roce 1933 byla reálka na žádost města přeměněna na reálné gymnázium.

Karel Kinský (1963)

Gymnázium dnes

... nekonečný život náš,
na němž je nám růst i kvěsti,
držet stráž.

(J. Hora)

Děje turnovského vzdělávacího školství, jak se rozvíjely od roku 1908, chceme teď svěřit historikům. Střídala se v nich léta plodné práce i léta poznamenaná oběma světovými válkami, léta deprese i nového rozkvětu a rozmachu. Kolik reforem zasáhlo do její struktury i obsahové náplně, kolikrát změnila škola své dobré jméno! Pohlédněme však do její tváře současné:

Svou novou pozici ve městě si v nových podmínkách upevňovalo turnovské gymnázium od r. 1970, mezníkem pro její stabilitu byl XIV. sjezd KSČ a známý dokument O dalším rozvoji výchovně vzdělávací soustavy. Po letech experimentu a postupného zavádění v základním školství se tento Projekt dostal do naší střední školy od šk. roku 1982/83. Podle obsahové přestavby se rozvíjela výuka ve všech ročnících naplno od šk. r. 1987/88. Ten bude také poznamenán novými hledisky pro maturitní zkoušku.

Nežli dospěl Projekt do tohoto závěrečného stadia, musely být vytvořeny předpoklady kádrové i materiální. V předstihu prošel celý profesorský sbor dlouhodobou odbornou i metodickou přípravou, poznáváním návaznosti na školství základní, aby se dobře zvládl přechod žáků těchto škol na gymnázium. Pro modernizaci obsahu

i pojetí výuky bylo třeba sáhnout k elektronizaci i v našem školství, i když je realizována se značným zpožděním.

Charakter všeobecně vzdělávací školy dostává tak výrazně polytechnické zaměření v tzv. studijních blocích. Tím dáváme naší mládeži možnost připravit se čtyřletým studiem na další studium vysokoškolské jakéhokoliv zaměření. Vedle toho mnozí absolventi, kteří nevolí další studium, mohou jít po maturitní zkoušce do kvalifikované praxe těch oborů, které přímo souvisejí s odborným zaměřením jejich studia v posledních ročnících gymnázia. Pracují pak v technickohospodářských funkcích, které kladou zvýšené nároky na intelektuální dovednosti, zejména v poloautomatizovaných a automatizovaných provozech.

Tato odborná složka je v obsahu výuky na gymnáziu zastoupena povinným předmětem „základy výroby a odborné přípravy“; ten je navíc v 1. a 2. ročníku rozšířen o předmět „informatika a výpočetní technika“.

Cílem výuky žáků na gymnáziích je schopnost samostatně studovat a obdobně přistupovat k pracovním úkolům. Tomu pomáhají vedle aktivních metod výuky také souvislé praxe ve 3. a 4. ročníku podle odborného zaměření, organizování společensky prospěšné praxe ve městě i mimo ně a různorodá činnost zájmová.

Uchazeči o gymnazijní studium přicházejí k nám ze základních škol tří krajů: Východočeského, Středočeského a Severočeského. Není bez zajímavosti, že při souměřitelných možnostech dávají žáci z okresu Jablonec n. N. a Liberec přednost našemu gymnáziu před školami svých okresů.

Obsah přestavby ve výuce přináší už nyní nepochybně pozitivní znaky: posun směrem k technickým oborům (a z toho plynoucí větší možnosti studijního výběru nebo praktického uplatnění), užší kontakt v teorii a praxi s vědou a technikou. Důraz se klade na práci v laboratořích a odborných učebnách. Negativním rysem nové školské soustavy je podcenění estetické výchovy, a tím omezení estetického působení a zanedbání citové výchovy, jak se projevilo po zrušení předmětů hudební a výtvarné výchovy a po snížení počtu hodin výchovy literární.

TURNOV

TURNOV

A tak práce v zájmových kroužcích, jak se jí a jejich výsledků dotýkají ze svého pohledu naši studenti, má jednak tento současný nedostatek zastoupit, jednak vést dál žáky talentované. Zdařilou formou zájmové činnosti jsou kroužky estetické výchovy, které mají dlouhodobou tradici. V nově vybudované učebně výpočetní techniky se schází se svým kolektivem prof. Miloš Honzák a přitažlivou formou zasvěcuje talentované adepty do utajených možností elektroniky. Specializovaný zájem talentovaných žáků v jednotlivých předmětech ústí často do středoškolské odborné činnosti. Uplatňují své dovednosti v praktickém řešení úkolů některého výrobního podniku města. Práce I. Bydžovské a J. Houžvičky, které postoupily do národního kola, tento stav dobře dokládají.

V roce 1969 byla budova předána do správy MěNV v Turnově. Na přelomu sedmdesátých let byla provedena generální oprava budovy, počet prostor gymnazijních tříd určených pro výuku se vzhledem k silné populační vlně a tím nárůstu počtu tříd na základní škole značně snížil. Řadu odborných pracoven muselo vedení školy změnit na třídy kmenové, nebo je zrušit vůbec. Přes tuto tíživou situaci k snížení počtu žáků nedošlo. Je třeba ocenit také zvyšující se podíl chlapců, zastoupených v jednotlivých ročnících. Odpovídá to společenské potřebě v některých profesích (lékařství, učitelství). Současný stav ilustruje tento přehled:

Ve školním roce 1987/88 studovalo na gymnáziu 289 žáků.

V I. ročníku 70 žáků (33 chlapců)

II. ročníku 73 žáků (30 chlapců)

III. ročníku 71 žáků (30 chlapců)

IV. ročníku 75 žáků (34 chlapců)

Navzdory prostorovým možnostem byla zásluhou učitelského sboru vybudována nová učebna jazyků, laboratoř, učebna biologie a učebna branné výchovy. Přibýly specializované předměty základů odborné přípravy, nedostává se učeben pro strojírenství a ekonomiku, chybí úložné prostory pro některé sbírky (strojírenství, ale i matematika, fyzika, dějepis jsou v tísní), chybí úložné prostory pro fond učebnic a učebních pomůcek, pracovna pro výchovného poradce. Vedení

školy nemůže pokládat tuto situaci za trvalou a hledá řešení ve dvou variantách. Obě jsou předmětem jednání s orgány města i kraje, tak aby bylo možno v době co nejkratší zajistit důstojné prostředí pro výuku v celém rozsahu gymnázia.

Na přípravě našich absolventů, aby obstáli nejen v přijímacím řízení na vysoké školy, ale hlavně v průběhu vysokoškolského studia, má svůj podíl pedagogický sbor, jeho solidní angažovaná a podnětná práce. Svou účast prokazuje také organizace SSM na škole a velmi podstatná část spočívá v rukou rodiny. Podívejme se závěrem letmo na tyto složky:

Stability sboru se nepříznivě dotýká generační střídání, přirozený životní rytmus přináší s feminizací školství zásahy do provozu školy víc než kde jinde. Nelze jistě ovlivnit to, co patří k podstatě životního pohybu. Proti stabilizaci pedagogického sboru, tak důležitého činitele pro dlouhodobé výchovné i vzdělávací působení ve škole i ve městě, mluví však realita bytové tísně. Jestliže nelze získat nové byty pro nové učitele — unás především pro vyučující cizích jazyků a tělesné výchovy — bude nutné nadále hledat řešení náhradní. Dobrým příslibem jsou učitelé odborných bloků (strojírenství, programování, chemické technologie a ekonomiky), jak se je pro výuku v naší škole v letošním roce podařilo získat.

Rozsáhlá svazácká činnost připadá pestřejší, nápaditější, tvořivější. Soutěživě se tu pečuje o dobrý vzhled pracovního prostředí. Ať vypoví mládež o sobě sama, její hlas bude znít věrohodněji.

Škola má pochopení u rodičovské veřejnosti. O její účasti svědčí podpora zájmové činnosti, soutěží, exkurzí, zájezdů, sportu i zábavy. Řada bývalých studentů — prvních budovatelů — by dnes asi těžko poznala onu skromnou chalupu v Pasekách, která má dnes tak mnohostranné využití pro kursy, výcvik, tábory i rekreaci.

Na řešení problémů spjatých s odbornou přípravou se podílejí turnovské podniky, sdružené svými zástupci v poradním sboru školy. Mezi nimi zaujímají funkční postavení Sklounion k. p. Sklostroj Turnov, Šroubárna n. p., Severografia, Monokrystaly aj. Provozní práce studentů — ale i zařizování dalších odborných učeben

a laboratoří a výuka odborných předmětů v blocích je právě závislá na dobré spolupráci s našimi podniky. Využitím laboratoří Sklostroje se škole umožní zavést další studijní blok elektrotechniky.

Procházíme rokem 80. výročí naší školy. Ohlížíme se retrospektivně i perspektivně. Dobré tradice i nezastupitelné místo v systému středního školství ve městě zavazují. Vytváříme předpoklady, aby nadaní a schopní žáci — zejména z rodin dělnických a rolnických — nacházeli na gymnáziu dost místa pro své studijní zájmy, pro další studijní průpravu.

Nechť tedy naše mládež vyrostlá z pokrokových tradic zaujme místo v politickém, hospodářském i kulturním dění svého regionu, které si poctivým studiem vybuduje. Věříme, že v těchto snahách může i gymnázium v Turnově počítat s pochopením stranických a státních orgánů, ale i s pochopením občanů města spjatých svou minulostí nebo přítomností s turnovským gymnáziem.

Paed Dr. Zdeněk Měkyna,
ředitel školy

TURNOV

Učební plán současného gymnázia v Turnově:

studijní obor: 79-02-5

zaměření všeobecné

Předmět	Ročník				Celkem
	1.	2.	3.	4.	
Český jazyk a literatura	3	3	3	3	12
Ruský jazyk	3	3	3	3	12
Jazyk anglický nebo německý	3	3	3	3	12
Občanská nauka	—	—	2	2	4
Dějepis	2	2	2	—	6
Zeměpis	3	2	—	—	5
Matematika	5	4	4	5	18
Fyzika	4	3	3	3	13
Chemie	3	3	3	—	9
Biologie	—	3	3	3	9
Tělesná výchova	2	2	2	2	8
Branná výchova	1	1	—	—	2
Základy odborné přípravy ¹	1	2	—	—	3
Informatika a výp. technika	2	1	—	—	3
Předměty odbor. bloku ²	—	—	4	6	10
Volitelný předmět ³	—	—	—	3 (2)	3
	32	32	32	33(32)	129(128)
Nepovinný předmět ⁴	2	2	2	2	

¹ Ve 2. ročníku se v rámci předmětu vyučuje předmět Technická grafika u žáků, kteří volí blok strojírenství a chemie, a předmět Základy administrativy u žáků, kteří volí blok programování a ekonomický.

² blok programování: algoritmy, programování, počítač. systémy

blok strojírenský: strojírenská výroba, části a mechanismy strojů, stroje

blok ekonomický: ekonomika, administrativa, informační soustava organizací, zpracování informací

blok techn. chemie: chemická výroba, analytická chemie, laboratorní technika

³ semináře: biologický, zeměpisný, společenskovední a chemický

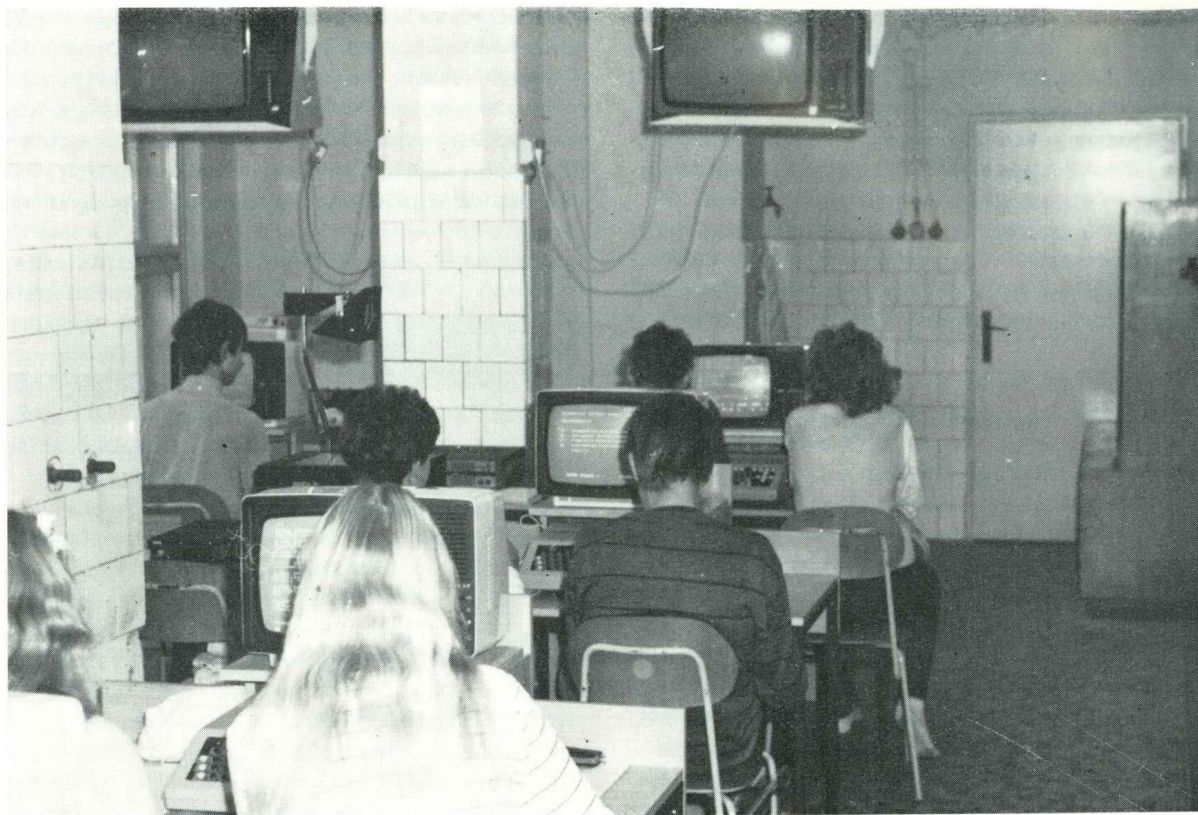
⁴ cvičení z Bi, deskriptivní geometrie, latina a sportovní hry

TURNOV

Nová
odborná
učebna
výpočetní
techniky

TURNOV

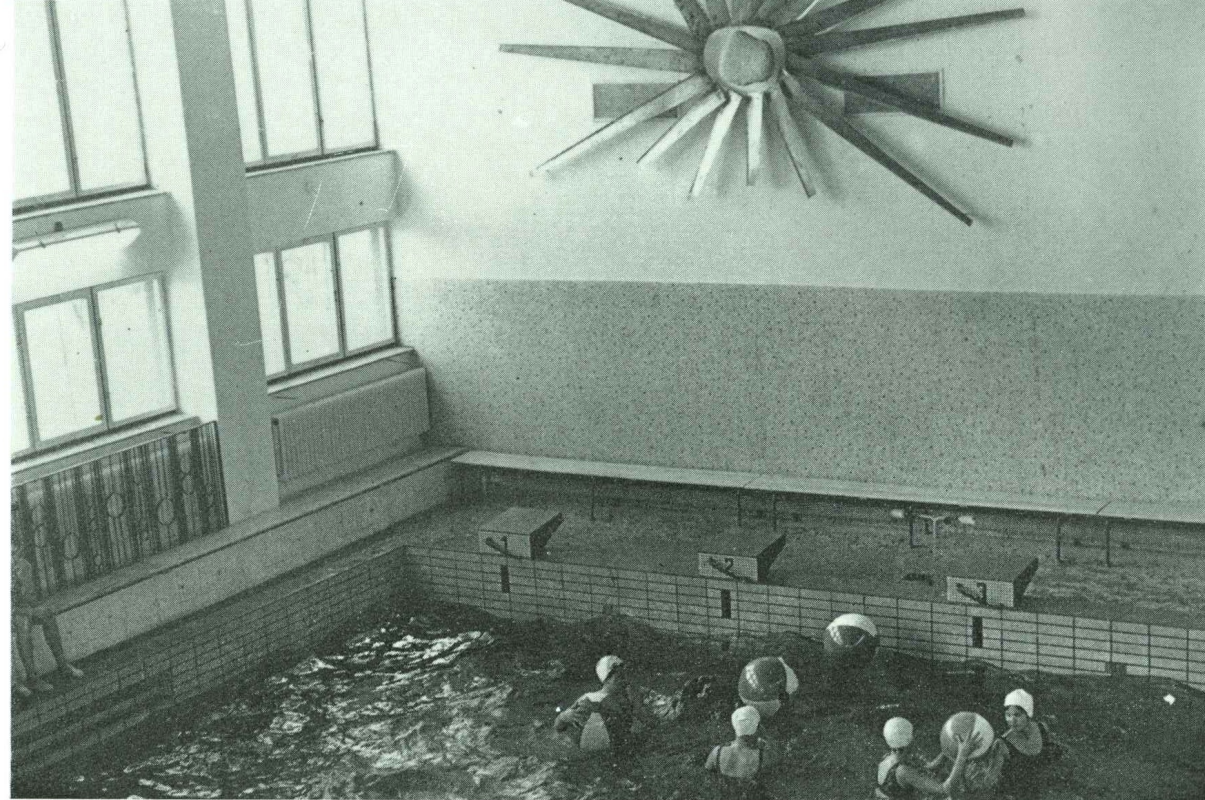
V chemické
laboratoři

Než přijde
Strahov

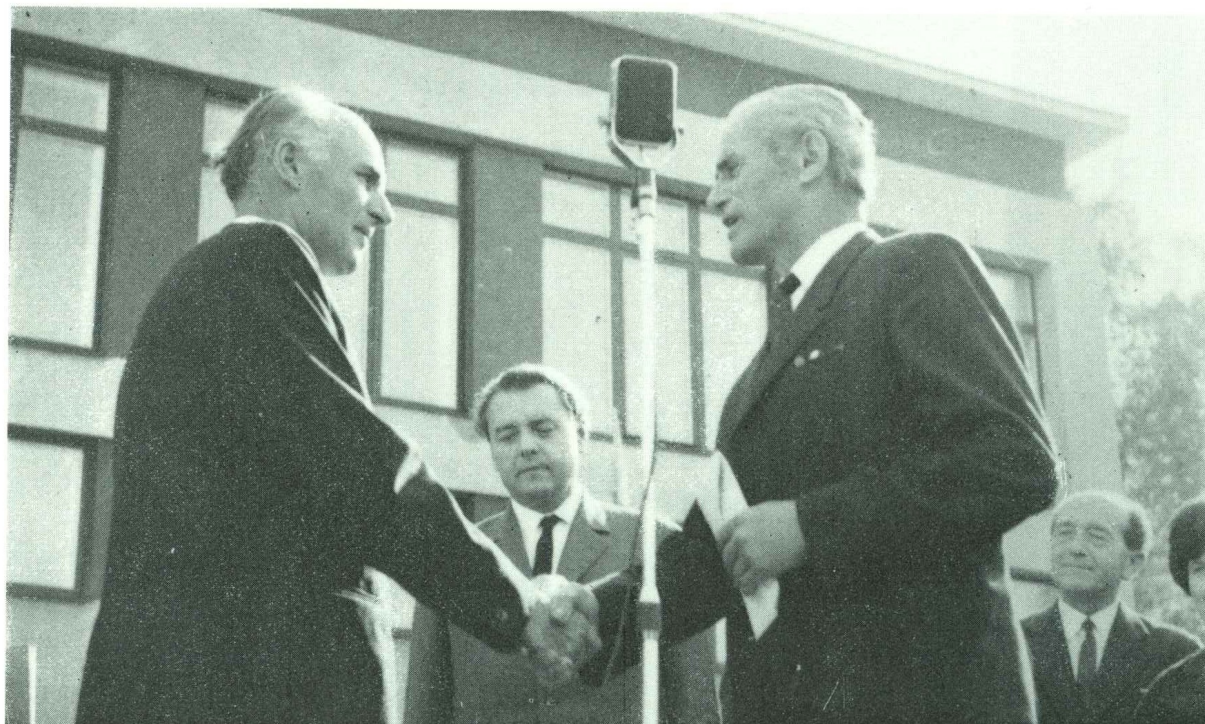
1908
g
1988

TURNOV

Plavecký
bazén
v provozu

Všecko je
hotovo —
bazén stojí!

Rej akvabel

Pod košem

TURNOV

Na besedě
se
sovětskými
osvoboditeli

Z příležitost-
ných
vystoupení
hudebního
souboru

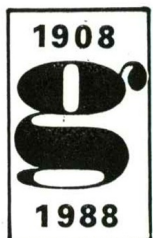

TURNOV

Pomoc
v časové
tísni

Z pravidelné
bramborové
brigády
v Nové Vsi

TURNOV

Zed'

Jana Trakalová

*Největší z mistrů zedníků
postavil mezi nás zed'
z našeho ostychu a hloupých náhod.*

*Nikde ani skulinka
a přelézt se nedá. . .*

Ale někdy je průhledná.

Divám se ti do očí

a bojíme se promluvit,

protože každé slovo,

jehož význam nepochopíme,

se stává další cihlou.

A tak se mlčky,

každý z jiné strany zdi

blížíme k sobě.

V odrazující, ale nezbytné cihlové zdi

se najednou objevují dveře

s nápisem NAPĚTÍ!

NEDOTÝKATI SE!

(Z mé strany je navíc napsáno:

ON MUSÍ PRVNÍ!)

Ale když mě přesto pohladíš

a společně vezmeme za kliku,

tak. . .

hádej.

Můžeš třikrát!

Romana Strnadová

Proč musíme ztrácet hlavu

*Kdybychom sami v sobě nebloudili
pouze plánovali*

organizovali

a všechno věděli

Kdybychom občas po něčem netoužili

A neztráceli hlavu v závratích

Nežili bychom jako lidé

Ale jako roboti

Stojí to za to?

„Dejte mi všichni pokoj! Nechci nikoho vidět. Stejně vám na mně záleží, jen když něco chcete. Všichni jste stejní.“ Ležím na posteli a brečím do polštáře jako malá holka. Máma tiše tuká na zamčené dveře mého vigvamu. Neotevřu jí. Stejně všechno zavinišla. Kdyby mi včera nezakázala to kino, Petr by si na Alenu ani nevzdech. Mám vztek na celej svět. Pořád vidím před sebou ten starý kaštan na břehu řeky a za ním široká ramena v tak důvěrně známé kostkové košili. Určitě to byl on. A líbali se. Znova mě popadl záchvat vzteku. Na všechno a na všechny. „Danko! Slyšíš?“ Zase máma. „Co je?“ ozvu se nevrle. „Byla tu ta tvá kamarádka, no z volejbalu přece, Jindra se jmenuje. Řekla jsem jí, že nejsi doma. Mám ti vyřídit, že si Lída vyvrtla kotník, tak je vás na zítřek už jen šest. Abys určitě přišla, autobus jede v půl sedmé. Tak posloucháš mě vůbec?“

„Poslouchám“, zabručím jen na půl úst. Máma si bezradně povzddechla. Stráž u mých zavřených dveří vzdala.

Samozřejmě, zase někdo něco chce. Jinak na mě všichni kašlou. Když jsem chtěla včera z tréninku o čtvrt hodiny dřív, tréner mi půl hodiny kázal o morálce. Právě kvůli němu jsem nezvládla binec ve svém království, kvůli němu jsem pak večír seděla doma, zatímco Petr. . .

„Nikam nepojedu. Žádněj turnaj pro mne prostě neexistuje“, rozhodla jsem se. Potichu jsem se vytratila ze své pevnosti a obydlela koupelnu. Cestou zpátky zalítlo ke kuchyňským dveřím mé mrzuté „brou noc“ a máminu odpověď jsem zaslechla už nosem zabořená v navlhlem polštáři.

„Vstávej, vstávej, klidně si zaspíš, když nemáme náhradníci.“

„Co je?“ Naštvaně se oženu po ruce, která se mnou tak nemilosrdně cloumá. Jindra mi místo odpovědi vrazila do ruky tepláky a dres. „Dělej, oblíkej se, kvůli tobě se jede na kolách. Když máknem, ještě to stihnem. Kde máš kecky?“ Ukážu na dřevěný botník a pomalu se soukám do bleděmodrého trička s jasně bílou zářící

trojkou. Ještě bundu, boty a kus chleba, co mi do ruky vrazila máma. Za chvíli už máme v nohou 12 km, šlapem táhlé stoupání, pak mírný sjezd a už je vidět stadión. Trenér udílí poslední rady, říká taky něco o šancích. Jindy bych jásama jako všechny holky teď, ale dneska je mi to fuk. Musím pořád myslet na Petra. Rozcvičujeme se. Jako ve snách absolvuju všechny obvyklé přípravy — servis, smeče, náhra, pohyb a znovu pohyb. Ostrý hvizd nás svolává na čáru. Moje myšlenky jsou už zase tam někde na zelené stráni, která nerozlučně patří k černovlasému vysokému klukovi a jeho jasně modrým očím. Bum! Míč mi spadl zrovna před nos. Nejasně si uvědomuji, že jsem zkazila první šanci naší šestky — výhodu podání.

Nikdo neřekl ani půl slova. Jen Jindra se po mně vyčítavě podívala a trenér si chytil hlavu do dlaní. U nás není zvykem při zápase soudit chyby. Nebo se dokonce hádat, kdo co zkazil.

Jdu na podání a myslím už jen na to, jak se zbavit toho kulatého bílého balónu, co mě dneska přímo pálí do dlaní. Vší silou se opřu do míče, ale ten se jako poraněný pták zatřepetá v síti.

Podávají soupeřky. Můj příjem není normálně nejhorší, ale dneska to vořu. Když už pátý míč odlétl úplně jiným směrem než měl, žádá trenér oddechový čas. Se skloněnou hlavou se šourám k lajně. Čekám výtky. Trenér se ale usměje a mrkne šibalsky černým okem. „To nic, holky, jsou trošku lepší, no nesmíte se nechat hned vynervovat.“

Znovu na hřiště a znovu příjem. Tentokrát to vyšlo. Jedna z kudrnatých dvojčat perfektně přihrála kapitánce Jitce a ta si bouchla ztrátu. Podává Jindra a umí. Co nevytluče sama, dobijeme my na síti. Teď už hrajeme všechny s chutí a se zápalem a soupeřkám nedáváme nic zadarmo.

První set je náš jen o chlup. Druhý jde už líp, i když v polovičce prohráváme 6:9 a nemůžeme protrhnout šňůru kapitánky protihráček. I po dalším zápase, kdy na druhé straně stály drobné dívenky z malé, ale volejbalem proslulé vesnice, si trenér spokojeně mne ruce.

V posledním střetnutí máme velké starosti. Začíná hustě pršet a my si děláme legraci ze svých antukou

kropenatých obličejů a zmazaných promáčených dresů.

Stojí nás to set, ale brzy se vzpamatujeme a trenéra nezklameme. Na vyhlášení výsledků ani nečekáme, diplomy nám pošlou. Máme před sebou cestu domů a v promáchaných soupravách nám není zrovna teplo.

Šlapeme deštěm omytou silnicí a náš peleton se ozývá smichem.

Jen mně není moc veselo. Vždyť jsem chtěla zradit. Zradit tyhle holky, co by volejbalku nevyměnily ani za půl zeměkoule, které vědí, co je sport a kamarádství. Zradit kvůli klukovi, který za to vlastně vůbec nestojí.

Zprava předjíždí Jindra. „Tak co, ospalče. Vidiš, nebýt tebe, tak se kodrcáme přecpaným autobusem a dýcháme prořidlej kyslík s olovem. Ještě že tě máme.“

Stačím odpovědět jen úsměvem. Pořád mi je trochu těžko, ale už vím, že kdyby holky věděly všechno co já, určitě by mi odpustily. A ještě líp vím, že bych nikdy nic takového neudělala.

Soňa Mikulová,
vítězka 20. ročníku Strážnice M. Kudeřikové
gymnázium Turnov

TURNOV

Lístky pro kartotéku

Kdyby měl sborník pevné formy, jako má např. každý běžný časopis, svůj stálý kruh spolupracovníků, svou redakci, administraci, listárnu, sáhli bychom do kartotéky a představili ty, kdo ve své profesi, ve svém lidském poslání zůstali věrni odkazu pokrokových tradic školy, jejíž atmosféru vdechovali, i země, z níž vyšli.

Příležitostný sborník takové možnosti nemá. Generační i jiné proměny dávají škole novou tvář. Generální opravou vezme za své kus historie školy, ukryté do neaktuálních a zbytných dokladů, výkazů, administrativních listin, po léta ukryvaných maturitních tablů, staré dokumenty ustupují novým. Ostatně v souladu s řádem života je tomu tak i s lidmi. Publikace tak širokého odkazu bývalých absolventů je vzhledem k tomu nad

TURNOV

skrovné síly a možnosti těch, kdo sborník pořádají. Rádi shromáždíme materiál pro výchovné a pedagogické účely, pro naši síň tradic a jsme vděční za Váš doklad o síle neznitelnosti lidského pokrokového ducha, jak je spjat s činy a prací absolventů naší školy, jestliže nám ho v ověření zašlete.

Touto cestou předkládáme z listu doc. Ing. Mynáře (mat. ročník 1937) aspoň letmý výčet absolventů, jejichž činy se vážou na statečný a pevný postoj, odvahu i utrpení za okupace.

Do nacistických koncentračních táborů byli jen z mat. ročníků 1936 a 1937 odvezeni z vysokoškolských kolejí Ing. Miloš Mastník ze Bzí, Ing. Josef Drahoňovský z Tatobit, Ing. Bohumil Martínek z Křenov, Ing. Karel Krampera z Turnova, Jan Průšek ze Stanového, Antonín Vysůček z Vazovce a Josef Šulc z Voděrad. Jan Průšek a Antonín Vysůček v koncentračním táboře zahynuli, Josef Šulc zemřel brzy po návratu na následky věznění.

S pocitem nesplacené vděčnosti se vracíme k odbojovému pracovníku Ing. Čestmíru Šikolovi, maturantu z r. 1937. Vyslal, když jeho skupina byla vysazena na Holešovsku, za stálého životního ohrožení, při obsluze radiostanice Eva do zahraničí na 800 zpráv a přijal na 200 instrukcí. Časopis Hlas revoluce (č. 25 z 10. II. 1984) uvádí s hrdostí podrobnosti jeho akcí.

Nechť je i tento letmý pohled na nositele dobrého jména turnovské střední školy pro mladou generaci výmluvný i závazný!

Pořadatelé sborníku

Svazácká vyznání

Jak je to ošidné: Učíme se o dějinách starých říší, o blízkých i vzdálených kontinentech, ale děje naší školy, která nám poznatky ve svých síních zprostředkuje, známe jen z doslechu. Osmdesát let! Prošly tudy zatím změny po první i druhé válce, na gymnáziu se vystřídalo několik generací mladých lidí. Každá z nich byla jiná, poznamenaná svou dobou. Z pionýrského vajíčka jsme

se my jako svazáci na gymnáziu vyklubali na podzim roku 1970. Jací jsme? Hledáme-li při vši rozdílnosti znaky společné, napadá nás, že zůstává jeden nepochybný společný jmenovatel: naše mládež. A s ním touha dát o sobě vědět. Jsme tu, je třeba s námi vážně počítat!

Naše doba má své zvláštnosti. My, dnešní studenti gymnázia, vstoupíme za několik let do třetího tisíciletí. Moderní doba je k nám náročná, nezvykle náročná. V průběhu studia je nutno zvládnout množství poznatků ze všech možných oborů lidské činnosti. Ty nároky neklesnou, jinak bychom nemohli věřit v lidský pokrok, v růst vědecko-technických poznatků. Jak je všechny obsáhnout? Studium ve škole i příprava doma zabírají stále více času. Hranice pro výchovu k umění, ale i pro sport se v samotném vyučovacím procese zkrátily. A tak jsou tyto důležité složky lidské činnosti spíše okrajovou záležitostí zájmovou. Jejím útočištěm i zárukou se stává ponejvíce právě SSM.

Z doslechu od starších studentů, od absolventů i ze záznamů z kroniky, se dovídáme o vynikajících dramatických hrách, o estrádním i tanečním souboru, o unikátním kroužku akvabel. Jak to všechno stačili? Čas běžel a přibývalo rozvětvené činnosti, měnila se povaha té dřívější. Vznikaly svazácké tradice plaveckých závodů na počest 17. listopadu, pokračovali jsme v mezitřídním zápolení v kopané, házené, odbíjené a košíkové. Doménou studentů svazáků se stala Malá společenská akademie, soutěž O zemi, kde zítra již znamená včera. Kronika uvádí postup našich žáků do nejvyšších kol obou soutěží. K dobrým tradicím se už po 10 let řadí ušlechtilé klání Písničky našich přátel. Je se čím pochlubit: Zlatý granátový klíč se nejednou zaskvěl v ruce vítěze naší svazácké organizace. Hluboké znalosti svého intelektu měří svazáci trvale a tradičně v olympiádách jednotlivých předmětů. I v nich jsme vždycky udržovali solidní standard souměřitelný s předními školami našeho kraje. Pravidelnou účastí jsme dobře obstáli také v středoškolské odborné činnosti. Jména fenoménů, jako byli Petr Škoda, Tomáš Pecina a Martin Šenfeld, stejně jako těch nynějších, kteří se probíjeli do národního kola této náročné soutěže Jindřicha Houžvičky a Ivy Bydžovské, se i z odstupu vyslovují s úctou a uznáním.

Život studenta nelze ovšem měřit jen studiem ve škole nebo přípravou na výuku a na soutěžení v přísně odborné činnosti. Potýkáme se dosud se spoustou problémů, ale chceme posunout a rozšířit zájmovou práci do oblastí dosud málo využitých. A tak se sešla skupina nás mladých, odhodila formalismus neživého schůzování. Tak se zrodila nejprve Studentská šlápota — zajímavý turistický pochod za krásami našeho kraje. Pochod je plně organizován svazáky našeho gymnázia a i při nedokonalých zkušenostech, výhradách a omylech při jeho provádění, jak se projevily v druhém jeho ročníku, cítíme všichni, že se počala dobrá tradice. A stejně se zrodil také Informatik, časopis CV SSM. Pokouší se informovat o všem, co se děje v životě ve škole, chválí, ale staví se kriticky k problémům, jak průběžně vznikají. Má však i své vnitřní. Ty plynou z nezkušenosti, ale i z přílišné vůle, které zatím chybí stylistická vytříbenost i jazyková dokonalost.

Zahájili jsme své studentské večery. Konají se zatím sporadicky, vzácně. Chceme se bavit a pro způsob ušlechtilé zábavy hledáme jiné, netradiční varianty. Původně čistě soutěžní večer, spojený s reprodukovanou hudbou, se změnil na večer s živou kapelou, i když soutěž i tady má své pevné místo. Chceme tím vnášet něco svého a svěžího do běžných zábav, které nám povětšinou nevyhovují. Myšlenka je zdravá, večery se líbí, jsou však záležitostí organizačně i finančně náročnou. Víme také, že se škola potýká s prostorovými problémy i pro účely výuky. Těžko tedy v dohledné době najdeme pod její střechou místo, kde bychom se mohli scházet a bavit, těšit se ze vzájemné přítomnosti v družných diskusích mimo stěny školních učeben.

A tak hledáme východiska třeba ve společné účasti studentů na Portě, ale jezdíme také na společné zájezdy do divadel, pracujeme na horském vzduchu na školní chatě v Pasekách. Zůstávají za námi činy, jimiž bezprostředně vypoovídáme o své svazácké náležitosti a k naší době. Jde o náš příspěvek národnímu hospodářství nejen na bramborových brigádách, ale v pracovní pomoci na zvelebení města, při sběru druhotných surovin, ve vysoce hodnocené činnosti svazáckých instruktorů s pionýry základních škol.

Daří se nám, nebo nedaří? Posudte sami, zda jsme dědici užitečnými, kde a v čem starší generace převyšujeme a kde jsme zůstali na půli cesty. Víme, že vnější pocty mohou být jen ošidnou bludičkou. Chceme, až budeme svou štafetu odevzdávat generacím mladším, jim říci bez patosu: poctivě jsme se snažili.

Jaroslav Stuchlík,
III. ročník

TURNOV

Nová kapitola

Ve školním roce 1970/71 se začala psát v historii školy nová kapitola. Nastoupilo nové vedení, škola přecházela na čtyřleté gymnázium. V souvislosti s konsolidací politických poměrů ve státě plnila úkoly, které výtýčil XIV. sjezd KSČ, úkoly směřující k tomu, aby se škola stala pevnou socialistickou výchovnou institucí.

Ředitelkou školy se stala PhDr. Božena Menclová a jejím zástupcem o rok později prom. historik Jan Touš. Nová stranická organizace vznikla v září 1970 spojením členů KSČ gymnázia a III. ZŠ. Prvním předsedou byl zvolen s. Jan Touš. Samostatná organizace na gymnáziu vznikla o dva roky později. Po celá léta byl výrazným znakem činnosti stranické organizace zájem o mládežnickou organizaci a výchovu nových mladých členů strany. V průběhu celého období jich bylo přijato za kandidáty a členy strany více než 40, a to jak mladých členů sboru, tak členů SSM.

V září 1970 byla založena také organizace Socialistického svazu mládeže. Prvním předsedou byl zvolen Zdeněk Konrád. Velmi brzy si na škole získala pevné místo i autoritu a podílela se na dobrých výsledcích práce školy. V jejím rámci existoval hned od r. 1970 40členný úspěšný recitační a pěvecký soubor.

Specifickým rysem činnosti SSM na škole byla jeho péče o pionýrskou organizaci (oddíly) na turnovských i venkovských školách. Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, kdy škola měla pedagogickou specializaci, bývalo až 160 studentů pionýrskými instruktory,

TURNOV

pro mnohé z nich se práce s dětmi stala podnětem pro volbu učitelského povolání.

Na neposledním místě v činnosti SSM je jeho podíl na veřejně prospěšné práci ve škole i ve městě. A to nepočítáme pravidelnou účast na chmelové a dnes bramborové brigádě. Každým rokem odpracovali studenti školy kolem 3 000 brigádnických hodin. Významnou měrou se podíleli na některých akcích Z, zejména na stavbě obrazové galerie u OMČR, na stavbě mateřské školy v Daliměřicích, na výstavbě sportovní haly, požární zbrojnice Na lukách, komplementu nemocnice, vč. zdravotnické školy i mateřské školy na Zelené cestě. Každým rokem se účastnili soutěže o Pohár aktivity. Několikrát vyhráli. Vedle toho pracovali studenti na neinvestičních stavbách a akcích Z, zvláště na koupališti a v turnovských parcích. Mnoho hodin studenti odpracovali ve prospěch školy, při úpravě budovy a jejího okolí a při rekonstrukci budovy koncem sedmdesátých let.

Na významu nabyla také letní aktivita mládeže. Pravidelně na ní pracovalo 90 studentů o svých prázdninách, v kolektivních brigádách na stavbách mládeže, při výstavbě můstků v Harrachově a výsadbě stromků. Vždy byli za svou dobrou práci vysoko hodnoceni nejen okresními orgány, ale i krajskými.

Mnoho svazáků pracovalo ve funkcích vyšších orgánů SSM, předsedové byli většinou též delegáty na českých i celostátních sjezdech SSM. Zdeněk Zikmund se zúčastnil setkání mládeže s představiteli strany a vlády na Pražském hradě, delegace svazáků školy se několikrát zúčastnila Setkání mládeže na Šumavě, řada z nich byla odměněna zájezdy do zahraničí a čestnými vyznamenáními, z nichž nejvyšší je Štít 6. pětiletky od ÚV SSM.

Odborová organizace jako samostatná vznikla v roce 1969, jejím prvním předsedou byl František Valenta, po něm v r. 1970 Miloš Kneř. Po celé období své existence se snažila přispět k dobrým výsledkům školy a sjednotit úsilí učitelů při pedagogické práci.

Odbočka SČSP vznikla na škole 2. II. 1972. Jejím specifikem je společná základna členská jak učitelů, tak i žáků a družba s komsomolci sovětské posádky.

Poslední organizací na škole je ZO Svazarmu, vzniklá r. 1975. Jejím předsedou byl Miroslav Sucharda.

Na nových základech bylo v r. 1970 založeno SRPŠ školy. Jeho posláním se stalo přispět k jednotnému výchovnému působení školy a rodičů. Lze říci, že tento úkol byl úspěšně plněn.

V prvních letech svého působení se muselo nové vedení školy potýkat s problémy prostorového vybavení. Podařilo se získat orgány okresu, města i kraje pro rekonstrukci budovy. Ta se prováděla za provozu, což bylo velmi náročné. Z osmi místností, s nimiž škola začínala, se jejich počet rozrostl během let na 24, ale ty dnes nestačí.

Za období téměř dvaceti let prošla škola několika reformami. Po té první měla škola 8 tříd, čtyři byly přírodovědné a čtyři humanitní. Postupně se humanitní třídy rušily, místo nich nastupovaly třídy s pedagogickým zaměřením (od r. 1974/5). To však již bylo období, kdy se realizovala nová výchovně vzdělávací soustava našeho školství. První třída žáků z osmých tříd přišla na školu v r. 1976/7 a maturovala v r. 1980. Příprava Projektu trvala na škole několik let a měla svoji fázi materiální přípravy a přípravy kádrové. Vedoucím učitelem pro soustavu odborných předmětů byl stanoven s. Luděk Šenfeld. Výchovnou poradkyní se stala s. Jitka Malá. I z jejich údajů ve sborníku vyplývá pozitivní hodnocení výsledků práce školy.

Nezanedbatelnou stránkou se stalo vytváření nových tradic turnovského gymnázia. Jde např. o slavnostní zahajování nového školního roku s pokládáním rudých karafiátů na hrob rudoarmejců, maturitní slavnost se slibem svazáků společnosti. Tradiční a bohatá je také angažovanost pedagogických pracovníků na politickém a veřejném životě. Za výsledky výchovy mladé generace byli vyznamenáni stříbrnou medailí od ÚV SSM „Za socialistickou výchovu“ s. PhDr. B. Menclová, Miloš Kneř, PhDr. E. Kotátková a s. Jan Touš, prom. historik.

Za pracovní výsledky a iniciativu se dostalo škole v r. 1981 Čestné uznání vlády ČSR a ÚRO.

Ředitelce školy PhDr. B. Menclové byla udělena po dobu jejího působení na turnovském gymnáziu řada vyznamenání ÚV KSČ, vlády a ÚRO. U příležitosti Dne učitelů 1978 jí byl udělen čestný titul „Zasloužilý učitel“, při stejné příležitosti v roce 1981 byla vyznamenána

prezidentem republiky státním vyznamenáním „Za zásluhy o výstavbu“ a při příležitosti Celostátní konference učitelů 1984 jí byl propůjčen prezidentem Řád práce. Jako čestný host se zúčastnila zahajovacího dne XVII. sjezdu KSČ v Praze.

Turnovské gymnázium patří celá léta svými výchovně vzdělávacími výsledky a úrovní k nejlepším školám Vyšehočeského kraje, jeho absolventi se uplatňují velmi dobře na vysokých školách, mnozí jeho žáci se umístili v mnoha soutěžích, středoškolské odborné činnosti, předmětových olympiádách i sportovních a branných disciplínách na předních místech nejenom v kraji, ale i v republice a celém státě. O tom je však psáno na jiném místě sborníku.

Všichni se proto mohou hrdě hlásit ke své bývalé škole. Doklady o pozitivní práci školy, jak byly uveřejněny v tisku, příp. v rozhlase, jsou uloženy ve školní kronice.

Generační střídání, které patří k nevyhnutelnému životnímu rytmu a které postupně zasahuje pedagogický sbor od r. 1984, se od nového školního roku — roku 1986/87 dotýká i vedení školy. A tak na další cestě vpřed přeje po svém odchodu do důchodu hodně dalších úspěchů pedagogickému sboru, studentům i novému řediteli školy PaedDr. Zdeňku Měkynovi PhDr. B. Menclová.

Jan Touš, prom. historik
PhDr. Božena Menclová

Z dálky

Když nám bylo -náct, chodili jsme do té podivuhodné budovy, kterou už málokdo pamatuje jako Městské bio invalidů, na film Škola — základ života a smáli jsme se jako blázni. Uplynulo pěkných pár pátků a smějeme se na tom filmu pořád, ale ne jenom.

To proto, že z dálky jsou věci vidět v celku a že naši kantoři, kteří našim sedmnácti letům nesahali leckdy ani po bradu, najednou z té dálky v rozporu se všemi zákony perspektivy jaksi náramně vyrostli.

Nejenom pro to, co nás naučili ve škole.

Napadlo mě kolikrát, čím bych asi teď byl, kdybych byl kdysi za školních let neslyšel ve Slávii přednášku Pavla Eisnera o češtině, neposlouchal v sokolovně klavírní koncert Germaine Leroux, neviděl v Městském divadle hrát Karla Högra, nechodil zpívat do zpěváckého spolku, nevrzal (strašně) na cello ve školním orchestru, necvičil v Sokole, netábořil se svým skautským oddílem, nehrál s ochotníky a tak a tak a tak dál.

A za tím vším stáli, v tom všem měli prsty oni, naši kantoři. Osvícení a zanícení. Mají nárok na vděk. A netoliko můj. Se sobě podobnými po celé zemi vložili do duchovního bohatství po celé zemi víc než kdokoliv jiný.

Zblízka může být optika všelijaká, ale z dálky je to vidět takhle.

Jaroslav Dudek,
režisér Divadla na Vinohradech

Z blednoucích obrázků

Zázemí turnovské střední školy bývalo jiné, podstatně širší. To teprve po osvobození se rozrostla síť středních škol do dnešní podoby. Do té doby nebylo gymnázium v Semilech, v Hradišti, v Tanvaldě, a spádová střední škola v Turnově pojala rozsáhlé území od Tanvaldu, přes Semily a Hradiště k Hodkovicům.

Není divu, že počet dojíždějících převažoval. A protože autobusová doprava byla minimální, dojíždělo se povětšinou vlakem a k vlaku a od něho se chodilo pěšky nebo na kole. Byla to užitečná tělesná příprava, konala se za každého počasí. S ohledem na vlakové spoje nebylo výjimkou, že se vstávalo denně kolem páté.

V budově jsme bývali před sedmou hodinou ranní. Tam jsme se uchýlili do „čekárny“. (To bývala místnost v suterénu, jejíž atmosféra byla nenapodobitelná. Teprve později se změnila ve zpěvní síň a dnes slouží jako kuchyň a jídelna základní školy zároveň). Ve skutečnosti to byla lavicemi vybavená prostorná studovna pro žáky všech tříd, tedy od primánů až po septimány.

TURNOV

TURNOV

V „čekárně“ platil nepsaný řád: každý přespolní tam měl své místo: primáni sedávali v prvních lavicích, za nimi sekundáni, terciáni atd. Maturitní ročník — septimáni — měli zvláštní lavice v zadní části místnosti. Každoročně docházelo v „čekárně“ k posunu studentů jednotlivých ročníků do zadních lavic. „Čekárna“ byla v provozu denně bez učitelů — dnes bychom řekli, fungovala na samosprávném principu. Mělo to výchovný význam. Pozoruhodná byla přirozená autorita studentů starších ročníků vůči mladším. Až na drobné výstřelky byl v „čekárně“ dobrovolně zachováván pořádek.

Kromě „čekárny“ bylo v suterénu budovy korzo, kde se řada studentů za pochodu připravovala na jednotlivé hodiny. Doba strávená přespolními studenty čekáním na zahájení vyučování byla velmi produktivní, umožnila dokončení přípravy i konzultace se staršími studenty.

Každý, kdo poznal atmosféru a ducha „čekárny“, ocení ji ve vzpomínce i po letech.

Doc. Ing. Antonín Mynář, CSc.,
absolvent mat. ročníku 1937

Dvě vzpomínky

K pěkným tradicím turnovského gymnázia patřila, a věřím, že i nadále patří kulturní a umělecká aktivita studentů. Ze svých vzpomínek na zájmovou činnost studentskou vybírám dvě, které se vztahují k padesátým létům — jejich začátku, kdy jsem jako student gymnázium končil, a jejich druhé polovině, kdy jsem tu shodou okolností jako novopečený kantor začínal.

V naší čistě chlapecké třídě nás bylo několik, kteří jsme tvořili jádro ústavního estrádního souboru, milovali a interpretovali scénky a písničky Voskovce, Wericha a Ježka, vystupovali na různých školních akcích, jezdili s kulturními pořady po okolních vesnicích, vydávali školní časopis a pokoušeli se i o filmový scénář. K tomu poslednímu nás vyzval spisovatel Adolf Branald, který v té době byl kulturním patronem tehdejšího turnovského okresu. Seznámil se s naší činností a taktně nás dokázal

vést k tvůrčí práci, i když musel poznat, že šestnáctiletí kluci mohou dodat nanejvýš surovinu, a ne celý scénář. Jeho uvážlivé rady a krásné dopisy ve mně natrvalo založily vztah k dramatickému umění, jímž se dodnes teoreticky a kriticky zabývám. „Eště je mám schovaný“, mohu říci tehdejšími slovy Jana Wericha.

O několik let později v začátcích svého učitelského působení jsem režírně a herecky spolupracoval se školním estrádním souborem, který vedl kolega Horáček. Tehdy v něm začínaly dnes známé režisérské osobnosti jako Karel Kříž a Láďa Rybišar, zpívala a tančila Liduška Lejsková, která ani po třiceti letech neztratila nic ze svého půvabu jako dnešní vážená profesorka matematiky Cichrová. Nebyl to soubor ledajaký, v roce 1957 jsme dokonce ve své kategorii vyhráli ústřední kolo Soutěže tvořivosti mládeže v Ostravě. Souborová činnost vytvářela přátelské vztahy mezi učiteli a žáky a přispěla u některých včetně mne — k životní profesionální orientaci.

Obě milé vzpomínky tak svědčí o tom, jak zanícený, přátelský a taktní přístup dospělých rozvíjí tvůrčí schopnosti mladých a natrvalo ovlivňuje jejich životní cestu, nebo alespoň její část.

Doc. PhDr. Vlastislav Hnízdo, CSc.

Přísaha

Vykoukl jsem ven do ranního šera. Sněžilo. Prima, odpodledne půjdeme sáňkovat. Na Hrušticí.

Z kuchyně slyším rádio. No jo, naši už vstali. Dřív než já. Jako vždycky. Dobré jitro!

MIČENÍ. Táta drtil rukama opěradlo židle, máma u stolu plakala, babička se u okna modlila.

Malý telefonken plival z kredence dolů jedovaté sliny — dnes v časných hodinách překročila říšská hranice moc hranice Protektorátu, aby na žádost státního prezidenta Emila Háchy převzala ochranu . . .

Byl 15. březen 1939.

Ve třinácti toho člověk o životě ještě moc neví. Jenže nám se zdálo, že jsme nějak starší. . . Před půl rokem jsem viděl tátu poprvé brečet. Vzteky. . . Přijel z Polubného a celou noc pálili v koupelně s nějakým lesníkem tajné písemnosti jeho pluku. . . Nařídili jim, že nesmí střílet, a poslali je z betonových bunkrů domů.

Se slzami žen si člověk nějak poradí. To už dnes vím. Ale slzy mužů? Ty děsí. . .

— Co mám dělat?

— Umyj se, najez a jdi do školy. (Tohle že je tátův hlas?) Pádím dolů ke kostelu a kolem chlapecké školy. (Odpoledne odvezou pana řidičího Škrétu do koncentráku). Pak skálovkou na náměstí. Zastavil jsem se až na rohu u Hendrychova papírnictví.

Z Hluboké ulice vyjžděly nahoru přes náměstí šedivé nákladáky a šedivé sajdkáry. Na autech a na motocyklech šediví vojáci v šedivých pláštích, v šedivých přilbách, v šedivých šálách, v šedivých pletených rukavicích. Na sajdkách kulometry a nad nimi šedivé oči — podezíravé a nenávislné, ale i vyděšené a nejisté. Najednou zešedivěly i vločky. Těžké, velké a mokré. Sotva dopadly, roztály a tekly špinavými potůčky až k Batovi.

Město plakalo.

Už abych byl mezi svými kluky a holkami! Honem dolů kolem Střelnice a zase nahoru na Výšinku. V zatáčce měli Flanderkovi koloniál a na zdi u dveří teploměr. Byly tři stupně nad nulou. (Proč si člověk pamatuje takovou nicotnost až dodnes?)

První hodinu máme zpěv. Seběhl jsem dolů do suterénu a zahrnul doprava do zpěvárnny. (Copak je tam asi dnes?)

Ve třídě bylo ticho jako v hrobě. Ticho zoufalství a bezradnosti. Přece jen nám bylo teprve třináct. . .

Na stupínku stál pan profesor Knob. Jako socha. Dlouhé a dlouhé minuty. A my na něho zírali a hledali v jeho křídové tváři spásu.

Najednou jsem si uvědomil zvuky, které jsem ve zpěvárně dosud nikdy neslyšel. Jako by někdo nad námi házel na strop kuličky. (Ty krásné barevné kuličky, které jsme jako kluci cvrnkávali do důlků v dobách rozkvetlých zlatých dešťů, co kvetly po obou stranách vchodu do školní zahrady. Copak tam roste asi dnes?)

Nebyly to barevné kuličky, to byly cvočky, natlučené do holínek šedivých vojáků. . .

— Děti (takhle nám ještě nikdy neřekl), vstaňte. Zazpíváme si naši hymnu. A celou. Naposledy.

Stáli jsme jako vojáci nad hrobem padlého kamaráda, připraveni vypálit čestnou salvu. Ale my jsme střílet nesměli, nemohli a ani neuměli. A tak jsme zpívali. Mirek, Honza, Ljuba, Aida, Vláďa, Slávek, Líba, Vlastík, Baron, Hasan (co mu odpoledne odvezli tátu do koncentráku).

Zpívali jsme přísahu.

Myslím, že celá třída ji dodnes dodržela.

Také díky skvělému reálnému gymnáziu v Turnově Na Výšince.

Karel Mikyska
držitel státních vyznamenání
Za vynikající práci a Za zásluhy o výstavbu,
nositel medaile J. F. Chaloupeckého,
čestný občan Turnova
maturant reálného gymnázia z roku 1945

TURNOV

TURNOV

Školní chata
v Pasekách

Na branném
kurse
v Pasekách

TURNOV

Lyžarský
výcvik
v Pasekách

1908
g
1988
TURNOV

Šerpování
s přípitkem
na
maturitním
plese
v Pěnčíně

K posled-
nímu
zvonění vede
slavnostní
jízda
městem

1908
S
1988
TURNOV

Maturity!

Maturity!

Pedagogický sbor ve školním roce 1987/88

(Elegie na podzimní téma)

*Říká se
že labutě
jedna bez druhé umírají*

*Koruny stromů
připomínají malířovu paletu
jenomže to by žádný malíř nedokázal
namíchat barvy k sobě nepatřící
vytvořit dokonalou poentu
obrazem z listí
který řeka jak peřinu opatřit si
mlha se sráží nad vodou
a dopadá na klidné tělo labutí
paprsky slunce už na zem nemohou
podzim si vstupné předplatil
Kolona aut buráci nad mlhou
lidé spěchají
tu krásu vidět nemohou*

*Představ si
už týden pluje po řece labuť
neumírá i když je sama*

Romana Strnadová

Králíčku

*se strachem z dospělého života
(nebo života dospělých?)
schováváš se v tmavém koutku
svého světa
Chouliš se s údivem mládat
mezi hledáním spravedlnosti
lehkostí her
hromádkou opojných dobrodružství
s blízkostí mamčininy ochrany a útěchy
Foukáš do bublinek samoty
Ze všech sil dokazuješ celému světu
a možná i sobě
že jsi jen malý bezstarostný králíček
Když ale přijde paní Samota Bezpečná
stačí dvakrát maličko poskočit
a zavřít oči...
a z třesoucí se kuličky chlupů s dlouhýma ušima
je... třeba vlk
Nebo lev?
Nebo jen prostě veliký králik?
Zjistíme to spolu chceš?
Jednou
Právě dnes jsi dospělý*

Jana Trakalová

TURNOV

Pohled do její tváře

Už několik let si mohou žáci nejvyšších ročníků rozšířit své školní povinnosti o přitažlivý předmět „řízení motorových vozidel“ a dělají to rádi. Vidině průkazu obětují nezřídka čas před osmou nebo i hodiny v pozdní večer. Svůj zážitek z autoškoly popsal ve své školní práci R. Ullmann:

Už je to v pořádku, nic se nestalo. Jedeme dál. Žiju, já žiju! Shledáváš, že život je víc než hra, jejíž dohodnutá pravidla dodržuje jen jeden poctivý hráč. Tvář, kterou jsem jen na okamžik zahlédl, měla však příliš vyhraněnou podobu.

Obyčejné ráno obyčejného podzimního dne. Vstávám časně a odcházím na autobus. Do Turnova přijíždím přesně. Na autobusovém nádraží kontroluji hodinky. Zbývá mi deset minut do chvíle, kdy mi začíná jízda. Je

TURNOV

tma, sychravo, velice nevlídná. Jsem rád, nemusím běžet, nachlazeným prouduškám by to neprospělo.

Jsem na místě, instruktor vyjíždí z garáže, nasedám a vyřizuji formality. Chvilu čekání a pak vyjíždím. Je přesně čtvrt a já od té chvíle přestávám sledovat čas, musím se soustředit a zahnat nejistotu, která mě v začátcích provází. Už jsem na náměstí, provoz ve městě je už čilý. Budu dnes dvě hodiny projíždět městem a jeho okolím, jen s lítostí si letmo připomenu dvě předchozí jízdy, to jsem za slunného dne vyjížděl vždy směrem k Semilům.

Slyším příkazy: Na náměstí doleva! Pod obuví vpravo! . . . Teď po hlavní! . . . Už je mi dobře, během deseti minut se mé největší pochybnosti rozptýlily, reaguji už přesně, vrátil se mi klid, dostavuje se pohoda, cit pro řízení. „Na Daliměřice!“ poslouchám pokyn instruktora a už jedu do táhlého kopce. Řadím tři, čtyři, míjím Hrubý Rohozec a několik set metrů dál odbočuji vlevo na postranní cestu. Pomalu, dále kolem rodinných domků, spleti ulic, které vidím prvně. Pohled do dálky mi ukázal muže vedoucího dvě hříbátka, ale čím víc se blížím . . . ne, nejsou to koně, míjím dogy, obrovská černá zvířata dosahující svému pánovi k hrudníku.

Teď jedu zas klidně dál, řadím mezi druhým a třetím stupněm. Pomalu se rozednívá, tlumená světla nechávám zapnutá. Vidím, že jsem opsal kruh asi jednoho kilometru a vrátil se k zámku. „Teď do města!“ A už je tu náměstí a s ním příkaz zaparkovat u učebny. Okamžik a znovu pokračujeme. „K nádraží“. Už míjím sídliště a opouštím Turnov. Ohrazenice, další spletité uličky a také chodci, kteří raději než po chodníku chodí po ulici, vyhýbám se jim, proplétám se mezi řadami rodinných domků a po chvíli se vracím znovu do Turnova.

„Přes náměstí nahoru!“ slyším muže z vedlejší sedačky. „Teď doleva!“ Jedeme ke kasárnám, před nimi odbočuji vpravo, po stu metrech doleva. Zde to neznám, udivuje mě, kde se tu bere tak široká silnice. Dovedla mě ke křižovatce, značka mě upozorňuje, že hlavní pokračuje po odbočení doprava. Pravá směrovka, zpomaluji, i když jsem na hlavní, zdá se mi tohle místo nepřehledné. Vozovka je teď úzká, za roh nevidím. Sotva jsem odbočil, vyhoupl se proti mně autobus. Je zde úzko, a on si

jede po prostředku. Blázen, blesklo mi hlavou, má tam jistě osmdesátku. Prudce strhávám volant vpravo, brzda, spojka. Byl to okamžik. Vůz autoškoly stojí na chodníku, já si utírám z čela studený pot. Instruktor ani nehlesl. Chvilu ticho, pak řadím jedničku a pokračuji. Přesnost mé paměti od té chvíle selhává. Zaparkoval jsem na stanovišti podle pokynu, vystoupil jsem. Třásl jsem se. Ten pohled na ni přetrvával.

Život je víc než hra, nesmí v ní podvádět jediný hráč.

René Ullmann,
školní kompozice z českého jazyka

Studijní perspektivy

Všechna vzdělávací a výchovná práce na škole staví studenty nakonec před vyhraněnou otázkou: Co dál? A odpověď se žádá nevyhýbavá, jednoznačná.

Vzhledem k tomu, že před budoucími maturanty se otevírá široká škála výběrových možností, že společenské uplatnění je závislé na měnících se požadavcích struktury národního hospodářství, že volba má odpovídat zájmům studenta, jeho celkovému zaměření a jeho schopnostem, rostou nároky na funkci výchovného poradenství.

Příprava studentů gymnázia pro vysokoškolské studium — nikoliv výlučně pro typ gymnazijních škol — zůstává dosavadním studijním požadavkem. Někteří studenti mohou pokračovat po maturitě ještě dosud na jednoletých nebo dvouletých nástavbách a formou pomaturitního studia ukončit svou specializaci. Ostatní studenti mohou nyní využít své odborné kvalifikace, získané a ověřované v předmětech odborné přípravy na gymnáziu při nástupu do praxe.

Tím se vedle původní snahy o plnou informovanost žáků a rodičů o dalším studiu náplň poradenství značně rozšířila. Včleňuje se do ní nyní také sledování a adaptace žáků přicházejících z osmých tříd, jejich problémy prospěchové i výchovné, poradkyně prostředkuje vyšetření problémových žáků v hradecké psychologické poradně,

pečuje o rozvoj talentů, pokud se objevily v předchozím hodnocení ze základní školy.

Evidují se a pozorují žáci se sníženou pracovní schopností pro jejich další orientaci.

V popředí zájmu zůstává zaměření na vysoké školy technické, vyhledáváme chlapce pro povolání učitelské. Ve druhém a třetím ročníku provádíme výběr studentů pro studium v zahraničí a pro vysoké školy vojenské. Dny otevřených dveří, besedy s pracovníky vysokých a vojenských škol nám toto úsilí usnadňují.

A ovšem sledujeme i pomaturitní činnost svých absolventů. S jistým uspokojením zjišťujeme, že v rámci Východočeského kraje jsme měli vždy vyšší procento žáků přijímaných na vysoké školy, než byl krajský průměr.

Nechť řeč čísel vypoví víc než slovo výchovné poradkyně:

Profesionální orientace absolventů gymnázia Turnov v letech 1982—1987 pro paralelní třídy A/B:

Školní rok	Absolventi celkem	Vysoké školy	Nástavby	Praxe
1982/1983	33/37	29/19	2/8	2/10
1983/1984	32/31	24/11	2/7	6/13
1984/1985	36/38	27/23	9/12	0/3
1985/1986	36/32	28/18	4/13	4/1
1986/1987	35/35	31/24	2/6	2/5

Zaměření studia absolventů gymnázia Turnov na vysoké školy v letech 1982/1987 pro paralelní třídy A/B

Směr zaměření	1982/3	1983/4	1984/5	1985/6	1986/7
Technické obory	11/6	7/5	10/3	11/3	6/9
Ekonomické obory	1/2	2/0	3/3	4/1	3/3
Zemědělství, lesnictví, veterinářství	4/0	3/0	3/1	1/2	3/2
Přírodní vědy	1/0	1/1	1/0	2/0	0/1
Lékařství, farmacie	1/0	4/0	1/1	3/3	5/2

Učitelství	5/7	2/3	5/12	5/7	9/7
Filozofie, práva, umění,					
tělovýchova	2/4	1/1	1/2	0/2	2/0
Vojenské školy	4/0	1/1	2/0	2/0	2/0
Studium v zahraničí	0/0	3/0	1/1	0/1	1/0

Profesionální orientace absolventů gymnázia Turnov: Tabulka srovnání % přijatých na vysoké školy s % přijatých na vysoké školy z Východočeského kraje za poslední dva roky:

Školní rok	1985/86	1986/87
Absolventů celkem	68	70
Přihlášení na VŠ a přijatí	46/35	55/43
% přijatých z celk. počtu absolventů	51,47 %	61,42 %
% přijatých z Vč kraje	47,59 %	50,58 %
Nástavby	17	8
Praxe	5	7

Jitka Malá
výchovná poradkyně

TURNOV

Odborná příprava na gymnáziu

Podle dokumentu Další vývoj československé výchovně vzdělávací soustavy je gymnázium střední školou, která ve čtyřletém studiu poskytuje mládeži všeobecnou polytechnickou i určitou odbornou přípravu pro studium na vysokých školách i pro některé technicko-hospodářské funkce.

Nabízí se příležitost uvést zvláště rodičům a absolventům základní údaje o situaci v předmětech odborné přípravy na naší škole.

Na turnovském gymnáziu jsme začali s výukou odborné přípravy v roce 1982. Ve školním roce 1987/88 maturovaly poprvé třídy podle nových směrnic pro

TURNOV

maturitní zkoušky i z odborných předmětů. Z těchto předmětů se na naší škole vyučuje strojírenství, technická chemie, programování a ekonomie. Od školního roku 1989/90 chceme zavést další obor, a to elektrotechniku, pro ni připravujeme již nyní podmínky společně s k. p. Sklostroj Turnov.

Odborným předmětům vyučují jednak interní pracovníci školy, ing. oboru strojírenství a ing. ekonom, vyučující chemie, dále pak učitelé SEŠ Turnov a posléze učitelé turnovských závodů.

Provozní praxi vykonávají žáci 2. a 3. ročníku v závodech v Turnově, a to v k. p. Sklostroj, v k. p. Šroubárny, v k. p. Dias, v k. p. Dioptra, ve Šlechtitelské stanici Turnov, v k. p. Preciosa, v družstvu Granát a pak i mimo Turnov v JZD Sedmihorky a k. p. Železnobrodské sklo.

Po ukončení studia na gymnáziu získávají žáci také současně odbornou způsobilost pro vykonávání nejrůznějších hospodářsko-technických funkcí na závodech a nemusí si již nyní doplňovat všeobecné vzdělání, získané na gymnáziu, studiem tzv. nástaveb. Odborná příprava se rovněž velmi pozitivně projevuje při studiu na vysokých školách. V přehledu uvádíme počet studentů v předmětu odborné přípravy ve šk. roce 1987/88:

	2. ročníky	3. ročníky	4. ročníky
Strojírenství	20	17	20
Programování	16	17	17
Technická chemie	17	17	15
Ekonomika	20	20	18

Luděk Šenfeld

Povídáme si o školní chatě

Je asi málo škol, které by se mohly pochlubit vlastní horskou chatou. Má na rozmezí Jizerských hor a Krkonoš výhodnou polohu. Dojedeme téměř až k ní bez nesnází. Třída jakkoliv veliká se tu pohodlně ubytuje. Blízká restaurace a prodejna dotvářejí velmi dobrý pocit dokonalosti. To všechno my studenti víme, škola a chata v Pasekách se v našem vědomí dobře doplňují.

Ten vztah jednoho těla a jedné duše tu byl odpočátku. A ten počátek našeho vlastnictví chaty se váže na rok 1963, byl jsem se s. Rejhau u jeho zrodu.

Tedy vlastně zase kulaté jubileum. A nijak zanedbatelné!

U chaty o to snad ani nejde. Počítáme spíše hodnoty, které se během oněch let vytvořily, a ty jsou evidentní: ze stavení určeného k demolici vzrostla hodnota chaty — podle úředního odhadu pro pojistné účely — dvěstěpadesátkrát.

Ustupujeme před čísly, jdou trochu za naše představy, ale napovídají o velkolepém díle.

Nebyl jsem prvobudovatel, zpočátku jsem byl jen bezprostředním svědkem. Když generace prvobudovatelů byla povolána k úkolům jiným — současně se stavěl školní bazén, vzápětí se stavěla sportovní hala — cítil jsem se přitom vázán vděkem k horám, ke kraji Zapadlých vlastenců, ke kraji svého dětství i ke kantorské profesi a přijal budovatelskou štafetu. Zůstala mi dvacet let.

Takové dílo předpokládá jistě širokou spolupráci.

Nic by se nedokázalo bez pochopení SRPŠ, bez její komise pro školní chatu s rok co rok se střídajícími členy. Vynikající byli tátové, odborní řemeslníci i nadšenci bez řemeslné profese, ochotné mámy, všichni, kdo tenkrát pokládali parkety i elektrické kabely, vyráběli konstrukce pro válendy, dřevěné schodiště, obložení přílehlé stodoly, obklady stěn pokojů, instalovali akumulátory i bojler, omítali, zdili, hloubili odpady i přívody vody, natírali i malovali.

A to všechno jen o víkendech a jen za dobré slovo uznání. Rád bych ho tu opakoval. Pokud víme, naše škola není výlučným vlastníkem chaty.

Bylo naší šancí, že v době, kdy adaptace byla pracovně i finančně nad naše síly, rozdělili jsme své vlastnictví napůl s 1. základní školou. A bylo našim štěstím, že všechny organizační práce na této škole paralelně a perfektně prováděla manželka.

Obvykle se tu klade otázka o počtu odpracovaných hodin.

Nikdy jsme neevidovali hodiny, ale předkládali jsme komisi jen výsledky práce. Je to vždycky užitečnější. Byl to bezpočet víkendů strávených při práci s žáky i s rodiči, bezpočet hodin při zajišťování materiálu, inventáře a jeho dopravy do hor, při jednání s institucemi a pracovníky, při vedení účetnictví i agendy školní chaty.

Chata tedy stojí v plné kráse, rekonstrukce je u konce. Na stráni nad chatou je vybudován vlastní vleč. Chata slouží pro lyžařské kursy po celé zimní období, pro branné kursy naší školy. . .

pro školní výlety a zájezdy, pro pionýrské tábory o prázdninách, pro maturitní soustředění o jarních prázdninách. Běží výhodná výměnná spolupráce se školou na ostrově Poel v NDR a možnosti nejsou vyčerpány.

V tom už je vyhlídka pro budoucnost. Jaká bude?

Měl jsem štěstí na pochopení ochotných rodičů a výborných žáků. Za celou dobu rekonstrukce jsme neměli jediný úraz. Generace studentů byly stmelovány pracovní výchovou a vědomím společného vlastnictví bez okázalých proklamací. Spontánně se vytvářela pevná pouta mezi žáky a učitelem. A není šťastnějšího pocitu pro toho, kdo odchází, než ten, že dobré dílo má své dobré pokračovatele. Pro náročnou údržbu v horských podmínkách a další zvelebování je tu práce habaděj. Mladý učitel s. Frič je muž na svém místě. V mladé krvi je krása, elán a s nimi dobrá naděje.

S prof. Miroslavem Špikou
rozmlouval Jar. Stuchlík

Tělovýchovné dění na gymnáziu

Tělovýchovné a sportovní tradice školy jsou pevně zakotveny i v pojetí školní tělesné výchovy a sportu u mladé generace. Uvědomujeme si potřebu tělesného pohybu mládeže v době pokračujícího vědeckotechnického rozvoje společnosti. Naším cílem je harmonický vývoj osobnosti člověka. Tělesná výchova a sport tu mají své nezastupitelné místo.

Podmínky pro provádění tělesné výchovy jsou v mnoha směrech v naší škole specifické. Výborně se osvědčuje plavecký bazén. Ten slouží bezmála již dvě desetiletí. Výsledkem pravidelného plaveckého výcviku žáků naší školy je také ta nezanedbatelná skutečnost, že už řadu

let neznáme pojem plavecké negramotnosti, což není samozřejmostí všude. Horší situace je při náročném vytížení tělocvičny pro obě školy v budově, daleko máme k optimální situaci při výcviku v lehké atletice, při nácvičce spartakiády, stále voláme po odpovídajícím hřišti. Tady se však v blízké době počítá s podstatnou úpravou k zlepšení podmínek pro tělesnou aktivitu tak nezbytnou.

K úspěšným odvětvím sportovním v naší škole patří tradičně míčové hry. V posledních letech se družstva naší školy pravidelně objevovala na prvních místech v košíkové a házené v soutěžích okresu a několikrát startovala také v krajských kolech. Družstvo děvčat reprezentovalo školu v celostátním kole. Jednotlivci vynikali i v lehké atletice. Na naší škole začínal rozvíjet úspěšnou sportovní činnost Milan Drahoňovský, náš současný československý reprezentant v běhu na 800 m. Běhu Rudého práva po řadě předchozích vítězství okresních se účastnila letošní maturantka Iveta Paličová.

V sportovním životě školy si našly trvalé místo tradiční sportovní akce, jako například plavecký přebor školy, pořádaný pravidelně k výročí 17. listopadu, nebo tradiční turnaj tříd v košíkové, který si získal rychle velkou oblibu.

Nesmírně cenná je pro školu ta skutečnost, že její SRPŠ je společně s I. ZŠ v Turnově vlastníkem školní chaty v Pasekách nad Jizerou. Po vybudování vlastního vleku se značně zintenzivnila i kvalita výcviku při lyžařských kurzech. Chata velmi dobře slouží také jako základna pro týdenní branné kursy. Tento objekt se díky houževnatosti několika nadšenců stal pro své ubytovací možnosti i přilehlé hřiště ideálním východiskem pro zimní i letní sportování v pěkném horském prostředí.

Ve škole se dostává také všemožné podpory branné aktivity žáků. V rámci svazarmovské organizace na škole vyvíjí zájmovou činnost kroužek střelecký a kroužek radioorientačního běhu. Zvláště ROB dosáhl ve spolupráci s oddílem v Turnově výrazných úspěchů, a to i na mistrovství republiky. Ing. Jana Krejčová, naše nynější pedagogická pracovnice školy, a Pavlína Dědková se o tento úspěch zasloužily nejméně.

Ušlechtilým záměrem školy je začlenit do mimoškolní výchovy co nejvíce žáků. Jak toto úsilí vypadá v současné době, to dokumentuje tato tabulka:

TURNOV

TURNOV

Sportovní odvětví:	počet
Atletika	13
kopaná	7
lyžování	12
tenis	11
košíková	6
judo	3
stolní tenis	8
odběžená	10
ZRTV	46
turistika	30
házená	5
ROB	6
orientační běh	7
jachting	2
badminton	7
sportovní rybolov	3
cyklistika	1
horolezectví	4
kanoistika	1
létání	3
Svazarm	8
taneční kroužek	4

V tabulce je uvedeno 185 žáků, kteří zájmový sport pěstují v oddílech. K tomu je třeba přičíst také náš podíl při nácvičce Čs. spartakiády. Naši žáci nechyběli ani při vyvrcholení na Strahovském stadionu v Praze.

Jiří Těthal

**Absolventi
školy
od roku
1972**

1968—1972

4. a

třídní profesor

Emil HEJDUK

Jiří BROŽEK
 Václav BROŽEK
 Jaroslav BRUNCLÍK
 Jiří BUBÁK
 Miroslav DIVECKÝ
 Jan ERBEN
 Jaroslav FIALA
 Štěpán GALL
 Václav HÁJEK
 Zdeněk HENDRYCH
 Vlastimil HLAVÁČEK
 Jaroslav HUDEC
 Ladislav JANOUŠEK
 Lidmila KLÁPŠŤOVÁ
 Alena KOLÁŘOVÁ
 Kamil KOUCKÝ
 Benjamin KRAUS
 Jaromír KUBŮ
 Milena LUKEŠOVÁ
 Josef MALÝ
 Ivana MAREŠOVÁ
 František MLEJNEK
 Jan PÁTEK
 Olga PAVÉZOVÁ
 Magda PIROUTKOVÁ
 Jan SKRBK
 Miloslava STEJSKALOVÁ
 Pavel ŠIPOŠ
 Josef TUNKA
 Vlastimil VÁVRA
 Ivo VLČEK
 Milan VOŇAVKA

4. b

třídní profesor

BŘETISLAV SKRBK

Dagmar BAKEŠOVÁ
 Zdeněk BAUDYŠ
 František BERAN
 Alena BULUŠKOVÁ
 Božena BUREŠOVÁ
 Iva ERBENOVÁ
 Jan FIŠER
 Alena FROSTOVÁ
 Libuše HAMPLOVÁ
 Josef HAVLÍN
 Josef HLOUŠEK
 Jana JONOVÁ
 Věra KARBANOVÁ
 Miloslava KOBOSILOVÁ
 Eva LANKOVÁ
 Jitka MÜLLEROVÁ
 Václav NAVRÁTIL
 Hana OPOČENSKÁ
 Marie PELANTOVÁ
 Milena PROKOPOVÁ
 Hana RECHCÍGLOVÁ
 Naděžda ŘEPKOVÁ
 Stanislava SYSLOVÁ
 Milena ŠIMKOVÁ
 Věra ŠRITTEROVÁ
 Lilian ŠVÁBENICKÁ
 Jarmila TOMKOVÁ
 Ruth TRDLOVÁ
 Josef VANÍČEK
 Jiřina VAVŘENOVÁ
 Růžena VESELÁ
 Danuše ZABILOVÁ
 Marcela ZÁBRANSKÁ

1969—1973

4. a

třídní profesor

Miloš KNEŘ

Karel BARTOŠ
 Josef BENDÁK
 Stanislav CVRČEK
 Slavomír ČÍZEK
 Milan DEVÍNSKÝ
 Jitka DRAHOŇOVSKÁ
 Věra HADŘINSKÁ
 Anna HLAVÁČKOVÁ
 Lubomír CHAROUSEK
 Vladimír KONÍČEK*
 Petr KLÁPŠTĚ
 František KONOPKA
 Zdeněk KONRÁD
 Jan KORDÍK
 Eva MALICKÁ
 Petr MLÁDEK
 Jana KOČVAROVÁ
 Eva OPOČENSKÁ
 Olga PICKOVÁ
 Miloslava RANDÁKOVÁ
 Jan RAKOUŠ
 Josef STANĚK
 Stanislav SAJDL
 Jarmila STILLEROVÁ
 Otakar ŠPETLÍK
 Eva STRAKOVÁ
 Josef STOKLASA
 Václav ŠOLC
 Jaroslav ŠULC
 Lenka TUČKOVÁ
 Lubomír TYMRÁK
 Blahoslav VRBATA

4. b

třídní profesor

Miroslav SUCHARDA

Zdena BÝMOVÁ
 Jana DLASKOVÁ
 Olga DŘEVJANÁ
 Jaruše FANTOVÁ
 Dagmar FIŠEROVÁ
 Jaroslava HANKOVÁ
 Milena HAVLOVÁ
 Jaroslav KAJML
 Miloslav KAFĚRT
 Ludmila KOLÍNKOVÁ
 Eva KOŠKOVÁ
 Dagmar KOTRBOVÁ
 Daniela KOŤÁTKOVÁ
 Eva KOUCKÁ
 Věra KVAPILOVÁ
 Jarmila LOUDOVÁ
 Stanislava MAREŠOVÁ
 Jaroslava MIKEŠOVÁ
 Irena NAJMANOVÁ
 Drahoslava NOVOTNÁ
 Stanislava OTVÍNOVSKÁ
 Jitka PETRUŠKOVÁ
 Marie PODZIMKOVÁ
 Jarmila POUROVÁ
 Jaroslava REZLEROVÁ
 Milan RICHTR
 Pavel ROKOSKÝ
 Josef ROUBÍNEK
 Věra ŠIMKOVÁ
 Libuše TUŠEROVÁ
 Jitka VÁGNEROVÁ
 Renata ZELENÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
 pro studium v zahraničí

1970—1974

4. a

třídní profesor

Luděk ŠENFELD

Jaroslav BROUL
 Zdeněk BROŽ
 Josef BRUNCLÍK
 Vladimír BRUNCLÍK
 Josef ČEPELÍK
 Alexej ČERNÝ
 Jiří DOLANSKÝ
 František ERBERT
 Pavel GRODZA
 Dana HENDRYCHOVÁ
 Josef JANDA
 Libuše JANSTOVÁ-SÁLOVÁ
 Vladimír KAFKA
 Luboš KNITTL
 Zdeněk KOŠTEJN
 Petr KOŠTÁK
 Zdena KŘIVANCOVÁ
 Eva LÁNSKÁ
 Darina LIBNAROVÁ
 Jaroslav LOSKOT
 Jaroslav PIVOKONSKÝ
 Zdeněk RIEGL
 Jan RULEC
 Vítězslav SEKANIN
 Eva SKRAKOVÁ
 Jana STUDENÁ
 Jitka SÝKOROVÁ
 Jaroslav ŠOLC
 Eva ŠOLCOVÁ
 Vladimír ŠVARC
 Jaroslav VESELÝ
 Eva ŽĎÁRSKÁ
 Květa ŽIŽKOVÁ

4. b

třídní profesorka

Jaroslava JISKROVÁ

Jarmila BOROVCOVÁ
 Pavel BUREŠ
 Eva DOSTRAŠILOVÁ
 Anna DŘEVJANÁ
 Zuzana FILIPKOVÁ
 Libuše GRUŠOVÁ
 Marcela HEJDUKOVÁ
 Milena HOUŠKOVÁ
 Jan KNOP
 Jaroslava KŘÍŽKOVÁ
 Jiří LACH
 Helena PAĎOUROVÁ
 Blanka PATKOVÁ
 Milena PÁTKOVÁ
 Dana PODOLKOVÁ
 Alena PROCHÁZKOVÁ
 Václava PROCHÁZKOVÁ
 Eva RAKOUŠOVÁ
 Kamil REINIŠ
 Jaroslava ŘEHÁKOVÁ
 Svatava SEDLÁKOVÁ
 Dana SEZIMOVÁ
 Miloslava SLAVÍKOVÁ
 Zita STEHLÍKOVÁ
 Marie ŠIKOLOVÁ
 Eva ŠTRYNCOVÁ
 Věra VALŠÍKOVÁ
 Míla VANÍČKOVÁ
 Oldřiška VELOVÁ
 Olga VÍTOVÁ
 Milan VOJTEK

1971—1975

4. a

třídní profesor

Jaroslav SEIBERT

Zdeňka BOUDOVÁ
 Petr BUREŠ
 Marta CEJNAROVÁ
 Zdeněk FLANDERKA
 Jaroslava HORÁČKOVÁ
 Jindřich JENÍČEK
 Milan JEŽEK
 Jan KADRNOŽKA
 Marcela KOZDERKOVÁ
 Marie KUBÍČKOVÁ
 Marcel KUJAN
 Jana KVAPILOVÁ
 Dagmar LÍKAŘOVÁ
 Aleš LINKA
 Irena MLEJNKOVÁ
 Věra MORÁVKOVÁ
 Hana NOVOTNÁ
 Vlasta OPLOVÁ
 Radoslava PORŠOVÁ
 Jindřich PROKŮPEK
 Marie RUTKOVSKÁ
 Renata SKALSKÁ
 Václav SUCHÁNEK
 Ivana ŠEFROVÁ
 Jitka ŠIMONOVÁ
 Vlastimil ŠIMŮNEK
 Miroslav ŠKALOU
 Jaroslav ŠRAJER
 Libor VAVŘINEC
 Jiří ZVĚŘINA
 Věra ŽALOUDKOVÁ
 Jan ŽĎÁRSKÝ

4. b

třídní profesorka

Ljuba BRADÁČOVÁ

Ljuba ANTOŇOVÁ
 Libuše BAŽANTOVÁ
 Milena BROŽOVÁ
 Květa CERMANOVÁ
 Dalibor CIDLINSKÝ
 Hana ČEPELÁKOVÁ
 Jaroslava DONTOVÁ
 Lenka HUBIČKOVÁ
 Dagmar CHALOUPKOVÁ
 Milena KOSNAROVÁ
 Milada KILIJÁNOVÁ
 Milan KRAUS
 Kamil LIBICH
 Anna LUBASOVÁ
 Hana MACHÁČKOVÁ
 Eva MARKUPOVÁ
 Milan MATĚJKA
 Dagmar MATOUŠKOVÁ
 Pavel NEČASKÝ
 Jaroslava NOVOTNÁ
 Eva PANOUSHKOVÁ
 Marie PETRÁŠOVÁ
 Jana POZNÍČKOVÁ
 Bohdana SEHNALOVÁ
 Lenka STÁRKOVÁ
 Jana ŠPERLINGOVÁ
 Lenka TEHNÍKOVÁ
 Věra TRAKALOVÁ
 Marie VOTRUBCOVÁ
 Věra ZIMOVÁ

1972—1976

4. a
třídní profesorka
Jitka MALÁ

Eva BEDNÁŘOVÁ
Vlad. BERNATOVÁ
Eva BULÍŘOVÁ
Blanka BURSOVÁ
Milena CEJNAROVÁ
Jitka ČERMÁKOVÁ
Milan HAVLIŠTA
Kamila HENDRYCHOVÁ
Karel HLAVÁČEK
Iva HLAVÁČKOVÁ
Petr HNYK
Alena HORÁČKOVÁ
Zdeněk HOVORKA
Čestmír HUDSKÝ
Stanislav KODR
Jiří KOPECKÝ
Vladimír KOŠEK
Vladislava KOUCKÁ
Irena LUKEŠOVÁ
Marie MALICKÁ
Ladislav MAREŠ
Dagmar MRKÝVKOVÁ
Jana NOVOTNÁ
Miroslav PÁTEK*
Eva SAMŠIŇÁKOVÁ
Jiří ŠAUER
Milena STOKLASOVÁ
Libor TALAJ
Jitka VONDROVÁ
Václav ŽÁK

* ukončil 4. ročník v přípravce
pro studium v zahraničí

4. b
třídní profesor
Miroslav ŠPIKA

Nada ADAMOVÁ
Zdeňka BRIXIOVÁ
Dagmar BROŽOVÁ
Dagmar BROŽOVÁ ml.
Lenka BROŽOVÁ
Hana BUREŠOVÁ
Gabriela DUFKOVÁ
Jarmila DVOŘÁKOVÁ
Stanislava FANTOVÁ
Nataša GOJOVÁ
Zdeňka HOLATOVÁ
Jiří HORÁK
Stanislav KOLOMAZNÍK
Ludmila KŮTKOVÁ
Jarmila LEIMEROVÁ
Mil. MARYŠKOVÁ
Jana MENCLOVÁ
Hana NADĚJOVÁ
Věra NOSKOVÁ
Marie PAŘÍKOVÁ
Věra PAVLÍČKOVÁ
Milena RÖSSLEROVÁ
Ivana SKŘIVANCOVÁ
Václav SODOMKA
Zdeňka STEHLÍKOVÁ
Eva ŠPALKOVÁ
Věra TAJČOVÁ
Věra VACKOVÁ
Zdeňka VINŠOVÁ
Irena WONKOVÁ
Vendelín ZBOROŇ

1973—1977

4. a
třídní profesor
Miloš KNEŘ

Jiří BAUDYŠ*
Jana BAŽANTOVÁ
Otakar BENDÁK
Taťana BEŠORNEROVÁ
Dana BROŽKOVÁ
Věra ČERMÁKOVÁ
Hana ČURDOVÁ
Jaromír DĚDEČEK
Miroslava DLASKOVÁ
Ludmila DRBOHLAVOVÁ
Jana HLAVATÁ
Karel HLAVATÝ
Jiří HOLEČEK
Pavel HOZÁK*
Zdeněk JURSIK
Jaroslav KNÍŽEK
Václav KOĐOUSEK
Ivana KOUDELKOVÁ
Vladek KRÁMEK
Miroslav KRATOCHVÍL
Jiří KUJAN
Vladimír POZDNIČEK
Zdeněk PROCHÁZKA
Věra PUNCMANOVÁ
Marcela RESLOVÁ
Jaroslav SALABA
David SLAPNIČKA
Jiří SRNA
Vladimír STÁREK
Miroslav ŠULC
Magdaléna VARCLOVÁ
Miloslav VEČERNÍK
Zdeněk VINŠ
Helena VÍTOVÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
pro studium v zahraničí

4. b
třídní profesorka
Milada ŠTROSOVÁ

Iveta AJCHLEROVÁ
Zdena BÉMOVÁ
Eliška BROŽOVÁ
Jitka CETTLOVÁ
Alena ČECHOVÁ
Marie DLASKOVÁ
Olga GRUŠOVÁ
Helena HAMPLOVÁ
Jitka HOLUBOVÁ
Vlasta HONZÁKOVÁ
Eva HRAZDÍROVÁ
Hana JANATOVÁ
Miroslava JANDOVÁ
Jindřich KESNER*
Jarmila KOLZRTOVÁ
Miroslava KOUCKÁ
Heřman LÁSKA
Stanislav LOUTCHAN
Václav MUSÍLEK
Irena MYSLIVEČKOVÁ
Hana NOVOTNÁ
Táňa PAŘÍZKOVÁ
Jiřina SEDLÁČKOVÁ
Marcela SKALICKÁ
Věra ŠMOLÍKOVÁ
Alena TOMSOVÁ
Jana TROJNOVÁ
Zlataše TULACHOVÁ
Věra VÁLKOVÁ
Radomíra VOCÁSKOVÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
pro studium v zahraničí

1974—1978

4. a

třídní profesor

Luděk ŠENFELD

Jan BUMBALA
 Hana COUFALOVÁ
 Jiří ČERNÝ
 Miroslav ČERNÝ
 Dušana DÁMCOVÁ
 Otakar DOLEŽAL
 Lubomír FAJFR
 Ladislav HEJDUK
 Dagmar HEJDUKOVÁ
 Jana HLAVÁČKOVÁ
 Stanislava HLUBUČKOVÁ
 Jiří HOUFEK
 Zdeněk CHAROUZEK
 Stanislav INGERLE
 Alena JENÍČKOVÁ
 Marcela KARÁSKOVÁ
 Jana KÁROVÁ
 Ivana KNĚBORTOVÁ-
 BARTOŠOVÁ
 Vlasta KONOPKOVÁ
 Svatava KORDÍKOVÁ
 Jiří KOUTSKÝ
 Jiří KUBÁT
 Jiří PROCHÁZKA
 Jana STAŇKOVÁ-PITĚKOVÁ
 Jaroslav ŠOREJS
 Jan TOMSA
 Lubomír TULACH
 Petr VANER
 Jaroslav VAŇÁTKO
 Petr VITÁK
 Oto VOJTEK
 Helena ZAKOUŘILOVÁ
 Zdeňka ZELENKOVÁ

4. b

třídní profesorka

Eva KOŤÁTKOVÁ

Monika BROŽKOVÁ
 Věra DLOUHÁ
 Zuzana FILLOVÁ
 Miroslav FOLPRECHT
 Věra HANČOVÁ
 Jana HAVLÍČKOVÁ
 Jana HOLANOVÁ
 Jiří HOLUBEC
 Petr CHRPA
 Ladislava JANKŮ
 Miroslava JANKŮ
 Dana KARÁSKOVÁ
 Jiřina KODEJŠKOVÁ
 Josef KŘIVONOSKA
 Eliška NEJEDLÁ
 Břetislav NÍGER
 Miloslava PIVRNCOVÁ
 Iva PONOCNÁ
 Eva SIEGLOVÁ
 Marcela SLUKOVÁ
 Helena ŠÉFROVÁ
 Věra ŠPAČKOVÁ
 Svatava ŠTOLBOVÁ
 Břetislav TOMEŠ
 Jiří VACEK
 Dana VÉBKOVÁ
 Eugen ZÁLIŠ

1975—1979

4. a

třídní profesori

Jaroslav SEIBERT (1. roč)**Jana LOCHMANOVÁ**

(2. roč.)

Emil HEJDUK (3.—4. roč)

Alena BRIXOVÁ
 Milan ČEPELÍK
 Jiří DLASK
 Alexandra DRHOLCOVÁ
 Jiří DUCHOŇ
 Roman HUDEČEK
 Jana CHVALOVÁ
 Jan JAHODA
 Miloslav JANATA
 Alena JANKŮ
 Jan KONEJL
 Zbyněk KOŠEK
 Jaroslava KOŤÁTKOVÁ
 Adriena KOŽDOŇOVÁ
 Dalibor KRHOUN
 Olga KVAPILOVÁ
 Milena MLEJNKOVÁ
 Zdeněk PECH
 Zuzana PĚNIČKOVÁ
 Pavel PFAJFR
 Ivana PFAJFROVÁ
 Martin PORCAL
 Petr PRIMAS
 Josef PŘÍHONSKÝ
 Lenka RANDÁKOVÁ
 Jaroslav RUČEK
 Vladimír SALABA
 Vít SEKELSKÝ
 Jitka SLÁMOVÁ
 Jindra SMITKOVÁ
 Jiří SUCHOMEL
 Jana TEHNÍKOVÁ
 Zbyněk TŮMA
 Monika VALŠÍKOVÁ
 Lubomír ZÁLESKÝ

4. b

třídní profesor

Břetislav SKRBEK

Jaroslava ADAMOVÁ
 Petr BROŽ
 Jana BRUNCLÍKOVÁ
 Marcela ČERNÁ
 Libuše DAĐOURKOVÁ
 Dagmar FRÝDKOVÁ
 Jitka HÁJKOVÁ
 Lenka HAŠKOVÁ
 Jana HAVLÍKOVÁ
 Jaroslav HLAVA
 Jitka HNYKOVÁ
 Zdeňka HOLUBCOVÁ
 Karel JAČEK
 Dagmar JACHKOVÁ
 Monika JANATOVÁ
 Miloš KADLEC
 Hana KOLÁŘOVÁ
 Věra KOVÁŘOVÁ
 Ivana KOZDERKOVÁ
 Luděk KROUPA
 Marie LIBÁNSKÁ
 Vlasta MACHÁČKOVÁ
 Marie PIVRNCOVÁ
 Václava POLÁCHOVÁ
 Drahomíra RUDOLFOVÁ
 Naďa SEDLÁČKOVÁ
 Hana VAŇOUČKOVÁ
 Jana VEČERNÍKOVÁ

1976—1980

4. a

třídní profesor

Miroslav ŠPIKA

Petr CERMAN
 Jitka ČEPICKÁ
 Ivana ČIHULKOVÁ
 Jarmila DĚDEČKOVÁ
 Miloslav DOKULIL
 Táňa DRBOHLAVOVÁ
 Otakar FIALA
 Martin HALAMA
 Lubomír HLOUŠEK
 Michaela JANSOVÁ
 Petr KRTIČKA
 Miroslav MEJZR
 Alena MÝLOVÁ
 Jarmila NEZDAROVÁ
 Petr NOSEK
 Kateřina NOVÁKOVÁ-
 VINDIŠOVÁ
 Petr PAŘÍK
 Hana PAVLIŠTOVÁ
 Jan PEKAŘ
 Dagmar PIFLOVÁ
 Daniela PLESLOVÁ
 Milena RŮTOVÁ
 Eva SVOBODOVÁ
 Tomáš SYROVÁTKA
 Miroslav ŠIMON
 Pavel ŠPETLÍK
 Jaroslav ŠPÍNA
 Luděk ŠUBERT
 Ivana ŠVÁBOVÁ
 Eva TEJNSKÁ-ŘEHÁKOVÁ
 Jana TOMÁŠKOVÁ
 Jan TVRZNÍK
 Ladislava VLČKOVÁ
 Jan ZÍMA

4. b

třídní profesorka

Jitka MALÁ

Hana BEKANOVÁ
 Milan BROŽ
 Ivan BUKVIC
 Olga CETTLOVÁ
 Táňa DLASKOVÁ
 Jaromír FRIC
 Hana GALLOVÁ
 Marian GIERTLI
 Jitka HEJDUKOVÁ
 Lenka HERCÍKOVÁ
 Vladimír JANÁK
 Lenka JANUSOVÁ
 Jiří KÁRA
 Kateřina KNAPOVÁ
 Ilona KOBRLOVÁ
 Ivona KOPECKÁ
 Michal KOŠELJA
 Marcela KOŠKOVÁ
 Dana KONCKÁ
 Eva MÜLEROVÁ
 Stanislav NOŽIČKA
 Blanka PÁTKOVÁ
 Lenka PELCOVÁ
 Ivana PEŠKOVÁ
 Jaroslav PETRNOUŠEK
 Jana POTUŽÁKOVÁ
 Petr SAJDL
 Taťána STRNADOVÁ
 Marie ŠIMŮNKOVÁ
 Regina ŠPERGLOVÁ
 Jiří TOUŠ
 Dobroslava VAŇÁTKOVÁ
 Václav VIK
 Věra VOLMANOVÁ
 Josef VRANOVSKÝ
 Milena ZAJÍCOVÁ
 Jindřich ZÍTKO
 Ivana ZLATNÍKOVÁ

1977—1981

4. a

třídní profesor **Miloš KNEŘ**

Pavel BERAN
 Soňa ČERNOŠÍKOVÁ
 Jan ČERNÝ
 Tomáš DRAHOŇOVSKÝ
 Ivana DRBOHLAVOVÁ
 Jana EISNEROVÁ
 Jaroslav FELKL
 Dana HEJDUKOVÁ
 Jan HELLER
 Jana HLUBUČKOVÁ
 Karel HODÍK
 Jan HROCH
 Jana HRUŠKOVÁ
 Petr CHVAL
 Miriam KŘÍŽOVÁ
 Zuzana KUBÁTOVÁ
 Alena MARKOVÁ
 Petr MAZURA
 Zdeněk MÜLLER
 František PELC
 Soňa PIVOKONSKÁ
 Josef PODZIMEK
 Ivan PROCHÁZKA
 Milan RAMBOUSEK
 Jaromír REJHA
 Martin SACHOMSKÝ
 Ivana SEKENÁ
 Martin SMUTNÝ
 Pavel SRNA
 Jiří STANISLAV
 Olga ŠEFLOVÁ
 Martin ŠENFELD
 Antonín ŠRAJER
 Zdeněk TOMEŠ
 Pavel TVRZNÍK
 Iveta VÁLKOVÁ
 Otakar VALŠÍK
 Petr VONDRÁČEK
 Pavel VONIČKA
 Vladimír VRABEC

4. b

třídní profesorka

Milada ŠTROSOVÁ

Dagmar BOBKOVÁ
 Ivana CICHROVÁ
 Luděk ČERMÁK
 Iveta DRAHOŇOVSKÁ
 Vladimíra ĎAĎOURKOVÁ
 Lenka FLANDERKOVÁ
 Petr HAKEN
 Jana HANZLOVÁ
 Jarmila HAVLÍNOVÁ
 Jana HERCÍKOVÁ
 Jana HUDSKÁ
 Pavel HUŠEK
 Iva CHRUMKOVÁ
 Ivana JANDOVÁ
 Jitka JIREČKOVÁ
 Ludmila KÁROVÁ
 Jana KLEČKOVÁ
 Lenka KOLOMBOVÁ
 Jan KRÁLÍČEK
 Pavel KUTEK
 Tomáš LECHOVSKÝ
 Eva MLEJNKOVÁ
 Bohumila MÝLOVÁ
 Miroslav OTMAR
 Pavel PACÁK
 Eva PÁNKOVÁ
 Martina PASTORKOVÁ
 Zdeňka POHNÁNOVÁ
 Jiří POLMAN
 Jana POSPÍŠILOVÁ
 Zuzana PRAJSOVÁ
 Vladimíra PROKORÁTOVÁ
 Lenka SLUKOVÁ
 Renata SRNOVÁ
 Luděk ŠÍREK
 Jitka ŠVÁBOVÁ
 Jitka TOMSOVÁ
 Zuzana VELÍŠKOVÁ

1978—1982

4. a

třídní profesor

Luděk ŠENFELD

Ivana BAKEŠOVÁ
Jaroslav BARTA
Luboš BUREŠ
Jana BUREŠOVÁ
Vladimír BURIÁNEK
Zbyněk CUCHÝ
Ilona ČERNÁ
Libor DLASK
Aleš DROBNÍK
Radek FICHTNER
Roman HORSKÝ
Jindřich JANSA
Petr JANUS
Martina KALINOVÁ
Vladislav KOPECKÝ
Jiří KOŠELKA
Jana KREJČOVÁ
Štěpán KUČERA
Aleš LINKA
Milan MARTÍNEK
František MÜLLER
Kateřina PERNEROVÁ
Tomáš PRÁDLER
Richard RŮŽIČKA
Luděk SAJDL
Vladimír SLUKA
Michal SYROŤUK
Petr ŠKODA
Eva TVRZNÍKOVÁ
Jaromír VANER
Jana ZAJÍCOVÁ
Květoslav ZDRAŽIL
Zdeněk ZIKMUND

4. b

třídní profesorka

PhDr. Eva KOŤÁTKOVÁ

Rénata BERNATOVÁ
Hana BLÁHOVÁ
Zdena BROŽOVÁ
Josef ČAPEK
Ivana ČERNÁ
Taťána ČERNÁ
Štěpánka ČUTKOVÁ
Marta HAJNÁ
Lenka HEJDOVÁ
Iva CHAMAJOVÁ
Jitka JEDLIČKOVÁ
Jana KRBKOVÁ
Simona LIBICHOVÁ
Ivana MACHOVÁ
Iva NOVOTNÁ
Helena OTMAROVÁ
Ivana PATŘIČNÁ
Dagmar PEKÁRKOVÁ
Miroslav PĚNIČKA
Eva PLEŠTILOVÁ
Jana POLOPRUDSKÁ
Jana RUDOLFOVÁ
Eva RŮŽIČKOVÁ
Anna STAŇKOVÁ
Ivana ŠONSKÁ
Iva ŠPETLÍKOVÁ-FLÉGROVÁ
Naděžda TŮMOVÁ
Veronika VÁVROVÁ
Zuzana VAVŘICHOVÁ
Eva VOLMANOVÁ
Hana ZAKOUŘILOVÁ
Jana ZIKMUNDOVÁ

1979—1983

4. a

třídní profesor

Břetislav SKRBEK

Ivan ARLT
Alena ČIHULKOVÁ
Petr DUFEK
Eduard DVOŘÁK
Eva EISNEROVÁ
Lubor FRÝZEK
Pavel HAVLÍČEK
Robert HNÍZDO
Magda HUBIČKOVÁ
Lenka JAKUBCOVÁ
Eva JAROŠOVÁ
Pavčina KAMINSKÁ
Milan KARÁSEK
Roman KNOBLOCH
Ivan KOLOMBO
Romana KOŽDONOVÁ
Petr KRÁTKÝ
Milan KUČERA
Oldřich LEBEDA
Luděk MAIER*
Jana MEJZROVÁ
Karel MELICHAR
Tomáš MELÍŠEK
Soňa MIKULOVÁ
Pavel OTT
Hynek PAVLŮ
Petr ROUS
Jitka SLUNEČKOVÁ
Zdeněk ŠAFÁŘ
Radek ŠIMON
Ilona ŠULCOVÁ
Tomáš TOMSA
Zdeněk VINŠ
Karel ZAKOUŘIL
Leoš ŽĎÁNSKÝ

* ukončil 4. ročník v přípravce
pro studium v zahraničí

4. b

třídní profesor

Jiří TĚTHAL

Alena BARTOŠOVÁ
Jana BENEŠOVÁ
Jiřina BLÁHOVÁ
Martin BOBEK
Dana BOBKOVÁ
Soňa ČERNÁ
Martina EMSENHUBEROVÁ
Rita ERLEROVÁ
Hana FEIKLOVÁ
Miroslav FEYTEK
Oldřich FIŠERA
Eva HALEŠOVÁ
Hana CHOVANČÍKOVÁ
Eva JANČÍKOVÁ
Jana JANEČKOVÁ
Jaromír JANUS
Vladimír JOHN
Martin JUNEK
Radmila KABELÁČOVÁ
Ivana KAŠTÁKOVÁ-
MAŘASOVÁ
Renata KAZDOVÁ
Jindra KHOLOVÁ
Jana KNAPOVÁ-BAREŠOVÁ
Eva KOHOUTKOVÁ
Zdeněk MIKULÁŠEK
Marta MLEJNKOVÁ
Marie MRÁZOVÁ-
STEINBAUEROVÁ
Simona PAVELKOVÁ
Ivana POSPÍŠILOVÁ
Kateřina POZLEROVÁ
Ivana ŠENBERKOVÁ
Ladislav ŠONSKÝ
Dana ŠULCOVÁ-
FLEISCHEROVÁ
Pavel TYRYCHTR
Iveta VOLTROVÁ
Věra VOVSOVÁ
Radmila ŽALSKÁ

1980—1984

4. a

třídní profesor

Miroslav ŠPIKA

Eva ADAMOVIČ
 Attila AMAMDZSÁN
 Olga BERANOVÁ
 Ivana COPOVÁ
 René DAVID
 Milan DĚDEK
 Milena FANTOVÁ
 Leoš FINKOUS
 Milan HEJDUK
 Liběna HEJDUKOVÁ
 Karel HEMMER
 Blanka HROCHOVÁ
 Ilona HRUŠKOVÁ
 Iva CHMELAŘOVÁ
 Elena JANOUŠKOVÁ
 Daniel JÁČ
 Miroslav KOŠEK
 Iva KOZMINSKÁ
 Jiří KŘIVANEC
 Martin MAZÁNEK
 Marcel NESVADBA
 Tomáš PECINA
 Alena PEJŠKOVÁ
 Petra PINTOVÁ
 Zdeněk POHL
 Hana POMRHONCOVÁ
 Radek SLAVÍK
 Hana STAUDKOVÁ
 Jan ŠOLLAR
 Vladimír ŠULC*
 René ZRNEČKO
 Jitka ŽÁKOVÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
 pro studium v zahraničí

4. b

třídní profesorka

Jitka MALÁ (1.—3. roč.)**Jana LOCHMANOVÁ**
(4. roč.)

Ladislav BOŇKO
 Zdeněk BOROVIČKA
 Denisa ČEPELÍKOVÁ
 Michaela ČUBANOVÁ
 Drahuše DONÁTOVÁ
 Renata FILIPOVÁ
 Božena FLÉGROVÁ
 Jaroslav HANZL
 Olga HORŇÁČKOVÁ
 Lenka JEŽKOVÁ
 Pavel KOLÁŘ
 Pavlína KOUBOVÁ
 Monika KUNCMANOVÁ
 Michal KUTEK
 Hana LÉDLOVÁ
 Miroslava MILICKÁ
 Miroslava MRÁZKOVÁ
 Irena NOŽIČKOVÁ
 Štěpánka PALIČOVÁ
 Pavel PODZIMEK
 Jaroslava POVROVÁ
 Ivana PROKORÁTOVÁ
 Jaroslav ROUBÍČEK
 Tomáš ROUBÍČEK
 Regina STRÁNSKÁ
 Jolana SVĚDÍKOVÁ
 Irena ŠULCOVÁ
 Ivana TICHÁ
 Michaela VACHKOVÁ
 Jolana VELOVÁ
 Dana ZIKMUNDOVÁ

1981—1985

4. a

třídní profesor

Miloš KNEŘ (1.—2. roč.)**Miroslav SUCHARDA**
(3.—4. roč.)

Jana BAKEŠOVÁ
 Zuzana BÍNOVÁ
 Jiří BLECHA
 Martina BOBKOVÁ
 Leoš BURIÁNEK
 Pavel BURSA
 Magda CIDLINSKÁ
 Roman DRAHOŇOVSKÝ
 Jiří HAKEN
 Miloslav HOMOLKA
 Ivana HYKMANOVÁ
 Eva IZINGOVÁ
 Josef JEŽEK
 Tomáš KADLEC
 Martin KUKENĚ
 Jana LOUTCHANOVÁ
 Petr MARX
 Michal MELÍŠEK
 Milena MENCLOVÁ
 Jiří MORÁVEK
 Richard MÜLLER
 Alexandra NOVOTNÁ
 Jiří PETERKA
 Jan PLÍHAL
 Eva PODZIMKOVÁ
 Martin RADOVSKÝ
 Věra ŘEHÁKOVÁ
 Kateřina SUDKOVÁ
 Jiří ŠÁLEK
 Micheal ŠIMEK
 Iveta ŠÍRKOVÁ
 Kateřina ŠKOPOVÁ
 Jan ŠVANCAR
 Táňa ŠVÁROVÁ
 Libor VILD

4. b

třídní profesorka, profesor

Milada ŠTROSOVÁ

(1.—3. roč.)

Miroslav ŠPIKA (4. roč.)

Jana BARTUŠKOVÁ
 Kateřina BISOVÁ
 Jarmila BRIXOVÁ
 Karel DANÍČEK
 Pavel DLOUHÝ
 Monika DOSTALÍKOVÁ
 Jitka FIŠEROVÁ
 Jana HOCHOVÁ
 Jitka HORÁČKOVÁ
 Lubomír JANEČEK
 Jitka JEČNÁ
 Martina JECHOVÁ
 Renata KNOBLOCHOVÁ
 Mirka KOLOMAZNÍKOVÁ
 Jana KUKAČKOVÁ
 Jitka KVAPILOVÁ
 Květa LAKATOŠOVÁ
 Jitka LAURYNNOVÁ
 Sylva LAUŠMANOVÁ
 Gabriela MACHÁČKOVÁ
 Martina MALÁ
 Roman MAREŠ
 Radek MENCL*
 Petra MELICHOVÁ
 Michal MOKRÝ
 Martina NEZDAROVÁ
 Stanislava OTMAROVÁ
 Radka PEKÁRKOVÁ
 Jana POZLOVSKÁ
 Radovan RIEGER
 Hana ŠOLLAROVÁ
 Daniela ŠRÁMKOVÁ
 Jaroslava ŠŤASTNÁ
 Věra ŠULCOVÁ
 Alena TYRYCHTROVÁ
 Marie VODOVÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
 pro studium v zahraničí

1982—1986

4. a

třídní profesorka, profesor

Dr. Eva KOŤÁTKOVÁ

(1.—3. roč.)

Miloš HONZÁK (4. roč.)

Ivana DĚDEČKOVÁ
 Romana DLASKOVÁ
 Elén DRHOLCOVÁ
 Tomáš DUFEK
 Miluše DVOŘÁKOVÁ
 Hana FABIÁNOVÁ
 Denisa GLOSOVÁ
 Ivana HAVLÁSKOVÁ
 Radka HLOUŠKOVÁ
 Daniel HODÍK
 Michal CHARVÁT
 Tomáš JANEČEK
 Jolana JINDROVÁ
 Lukáš JIRAN
 Milena JOHNOVÁ
 Dagmar KINSKÁ
 Miloš KNEŘ
 Petr KOŘÍNEK
 Martin KOZÁK
 Jan KREYSA
 Pavel KRISTIŇÁK
 Helena KVAPILOVÁ
 Gabriela LACINOVÁ
 Jaroslava LAMAČOVÁ
 Lenka LÁSKOVÁ
 Zuzana NOSKOVÁ
 Roman PALIČ
 Libor PATOČKA
 Ivana RICHTROVÁ
 Soňa SKÁLOVÁ
 Petr SRNA
 Petr SUCHOMEL
 Pavel ŠILHÁN
 Tomáš ŠILHÁN
 Michal VRABEC
 Miroslav VRZÁŇ

4. b.

třídní profesorka

Ljuba BRADÁČOVÁ

Marcela ANDĚLOVÁ
 Jaroslav BOCH
 Renata BRUNCLÍKOVÁ
 Iveta BRYKNAROVÁ
 Eva EGRTOVÁ
 Hana HANZLOVÁ
 Ivana HAVRDOVÁ
 Šárka HLUŠIČKOVÁ
 Ladislava KAZDOVÁ
 Jitka KLOBOUČNÍKOVÁ
 Radovan KOLOMBO
 Jitka KOŘÍNKOVÁ
 Dana KOŤÁTKOVÁ
 Petra KREJČOVÁ
 Olga MADĚROVÁ
 Miroslava MARTÍNKOVÁ
 Štěpánka MIKULOVÁ
 Tomáš NÁHLOVSKÝ
 Dagmar NOVÁKOVÁ
 David POKORNÝ
 Helena ROZKOVCOVÁ
 Iva ROŽDALOVSKÁ
 Pavlína SEDLÁKOVÁ
 Lenka STAUDKOVÁ
 Romana STRNADOVÁ
 Marcela ŠANDEROVÁ
 Alena TÁBORSKÁ
 Milan TOMÍČEK*
 Leoš VÁLEK
 Luboš VAVŘICH
 Jana VENCLOVÁ
 Marta VINŠOVÁ
 Marie VÍTOVÁ

* ukončil 4. ročník v přípravce
 pro studium v zahraničí

1983—1987

4. a

třídní profesori:

Břetislav SKRBK

(1.—2. roč.)

Miroslav SUCHARDA

(3.—4. roč.)

Eva BAŽANTOVÁ
 Jana BENEŠOVÁ
 Radek BOUDA
 Ladislav BROŽ
 David BURJÁNEK
 Jitka DRAHOŇOVSKÁ
 Šárka DRAHOŇOVSKÁ
 Lucie DRBOHLAVOVÁ
 Jaroslav GROH
 Jiří HANUŠ
 Roman HANUŠ
 Marcela HODROVÁ
 Jiří HORÁK
 Zdeňka HUMENSKÁ
 Štěpánka HUŠKOVÁ
 Ilona IZINGOVÁ
 Marcela JASKULOVÁ
 Renata KALVACHOVÁ
 Vladimíra KOLOCOVÁ
 Alena KOPALOVÁ
 Martina KOŘÍNKOVÁ
 Michal KOŤÁTKO
 Petr KOZMINSKÝ
 Miroslav KVAPIL
 Pavel NADĚJE
 Petr OPEKAR
 Lenka RÝDLOVÁ
 Jan SALABA
 Martina SUDOVA
 Radek SVOBODA
 Petr TĚŠINA
 Eliška VALŠÍKOVÁ
 Martin VAVŘICH
 Jana VELEBILOVÁ
 Jitka ZAJÍČKOVÁ

4. b

třídní profesor

Jiří TĚTHAL

Štěpánka BAUDYŠOVÁ
 Michal BERKA
 Jiřina BLAŽKOVÁ
 Zdena BŘESKÁ
 Libor BUKVIC
 Vladimíra ČERMÁKOVÁ
 Dana ČERNÁ
 Jana DĚDEČKOVÁ
 Jindřiška DRBOHLAVOVÁ
 Otakar GRÁF
 Kryštof HAJN
 Radek HANZL
 Pavel HOLAS
 Hana HRAZDÍROVÁ
 Jan JEŽEK
 Iva KAČEROVÁ
 Jana KOLOMAZNÍKOVÁ
 Šárka KOROLEVYČOVÁ
 Petra KOZDERKOVÁ
 Margita KUČEROVÁ
 Vladimír LHOTÁK
 Andrea LIGIEROVÁ
 Jiří MATĚJEC
 Ivo MELÍŠEK
 Karel MIKEŠ
 Martina MLUVKOVÁ
 Petr OUVÍN
 Jitka PETERKOVÁ
 Martin PINTA
 Jana STRNÁDKOVÁ
 Kateřina STÝBLOVÁ
 Hynek SYROVÁTKA
 Šárka ŠILHÁNOVÁ
 Pavel ŠULC
 Miroslav VOSMÍK
 Ondřej ZUMMER

1984—1988

4. a

třídní profesoři

RNDr. Petr VITÁK (1. roč.)**Paed Dr. Jaroslava****DUDKOVÁ** (2.—4. roč.)

Sylva BERNDTOVÁ
Jan BLASCHKE
Markéta BRADÁČOVÁ
Jitka BROŽKOVÁ
Pavel CIDLINSKÝ
Petr CUCHÝ
Martin COUFAL
Zdeňka DONÁTOVÁ
Jiří FANTA
Pavel HOLEČEK
Šárka HRAŠOVÁ
Petr JANOUŠEK
Iva JEŽKOVÁ
Michaela JONOVÁ
Jan KARHAN
Dagmar KOMÁROVSKÁ
Jaroslav KOZÁK
Roman KOŽELUH
Jiří LAMAČ
Petr MACH
Gabriela MASTNÍKOVÁ
Radka NYČOVÁ
Iveta PALIČOVÁ
Jitka RASCHOVÁ
Marek RIEGER
Pavla SUCHARDOVÁ
Radek ŠMOLCNOPI
Markéta SVOBODOVÁ
Miloslav ŠPÍNA
Jana ŠRAJEROVÁ
Jitka ŠRYTROVÁ
Jan TOUŠ
Petr VINŠ
Irena VODÁKOVÁ

4. b

třídní profesorka

Jana LOCHMANOVÁ

Hana BÍNOVÁ
Romana BURSOVÁ
Iva BYDŽOVSKÁ
Jaroslav ČERNÝ
Leoš ČERVINKA
Veronika ČIHULKOVÁ
Petr DĚDEČEK
Simona DĚDEČKOVÁ
Irena DVORSKÁ
Radmila FANTOVÁ
Martina FILLOVÁ
Roman HAVLÁSEK
Jindřich HOUŽVIČKA
Eva HRNČÍŘOVÁ
Ludvík HUMENSKÝ
Josef JECH
Vladimír KALOUS
Monika KARLOVÁ
Renata KOPALOVÁ
Lenka KUKENOVÁ
Blanka KURILLOVÁ
Jiří MAZÁNEK
Jiří MLEJNEK
Vendula NOVÁKOVÁ
Petr ONDRUCH
Helena OPOČENSKÁ
Michaela PELCOVÁ
Ladislav PLEŠTIL
Josef POMRHONC
Milan ŘÍHA
Jitka STRÁNSKÁ
Lenka ŠTUSOVÁ
Radka ŠULCOVÁ
Tomáš TICHÝ
Ondřej TOMÁŠEK
Jana TRAKALOVÁ
René ULLMANN

TURNOV

TURNOV

Učitel'ský sbor v letech 1970 - 1988

Ředitelé školy:

PhDr. Božena MENCLOVÁ	N-Č	1970—1986, učí dosud
PaedDr. Zdeněk MĚKYNA	Bi-Z	1986—dosud

Zástupce ředitele:

Jan TOUŠ, prom. hist.	D-ON	1970—dosud
-----------------------	------	------------

Profesorský sbor:

PhDr. Naděžda ADAMOVIČ	Tv-N-A	1964—1982
Ljuba BRADÁČOVÁ	R-D	1970—dosud
Ludmila CICHROVÁ	M-Dg	1967—dosud
Emil HEJDUK	Bi-Ch	1959—dosud
Jaroslava JISKROVÁ	Z-D-N	1952—1974
Miloš KNEŘ	Č-D	1967—1984
Břetislav SKRBEK	M-F	1955—1985, učí dosud
Miroslav SUCHARDA	Bi-Tv	1966—dosud
Luděk ŠENFELD	Ch-Bi	1970/1, 1972 — dosud
— vedoucí ZOP od 1982		
Miroslav ŠPIKA	Č-R	1960—1985, učí dosud
František VALENTA	A-N	1966—1975
Jitka MALÁ	Bi-Ch	1971—dosud
— výchovná poradkyně od 1975		
Jaroslav SEIBERT	M-F	1971—1976
Ing. Jar. FATURIK	M-F	1972/73
Milada ŠTROSOVÁ	Č-A	1973—1985, učí dosud
Helena ČTVRTEČKOVÁ	M-Z	1974—1976
PhDr. Eva KOŤÁTKOVÁ	Č-N	1974—1985
Jiří TĚTHAL	Z-Tv	1977—dosud
Pavel NOSKA	M-F	1979—1981
Drahomíra BERGEROVÁ	Z-A	1976—1977
Eva JEBAVÁ	A-R	1980—1982

Alena JELÍNKOVÁ- KOHOUTOVÁ	Tv-A	1981—1986
PaedDr. Zdeňka KAČÍRKOVÁ-KNĚBLOVÁ	Č-ON	1983—1988 (vč. mat. dov.)
Dana VITÁKOVÁ	M-F	1983—1985 (vč. mat. dov.)
Jana HLAVÁČOVÁ	Č-ON	1984—dosud
RNDr. Petr VITÁK	M-F	1984/85
Jana DUMKOVÁ	R-D	1985—dosud
PaedDr. Jaroslava DUDKOVÁ	Č-N	1985—dosud
Miloš HONZÁK	M-F	1985—dosud
Petr LETOŠNÍK	Č-ON	1985—1987
Věra VOLMANOVÁ	Č-ON	1985/86
ing. Ivan HÁJEK	strojír. předměty	1986—dosud
Jitka ČEPIČKÁ	R-D	1986—dosud
Iva HÁJKOVÁ- NETTLOVÁ	A-Tv	1986/87
Jaromír FRIČ	M-F	1986—dosud
ing. Jana KREJČOVÁ	programo- vání	1987—dosud
Miroslav VÁVRA	Č-D	1987—dosud

V průběhu let 1970—1988 vypomáhali při výuce učitelé důchodci

Josef BRZÁK z Hodkovic (M — 1972)
Josef RUDOLF (učil na gymnáziu — Tv, BV — 1971/72)
Božena BROŽOVÁ (učila na 3. ZŠ — N — 1977/78, 1979—1986/87)
PhDr. Naděžda ADAMOVIČ (učila na gymnáziu — A, branné a lyž. kursy od 1982)
Václav PELANT (učil na SZŠ — F, 1979)

Učitelé externisté z jiných škol:

Eva MAZUROVÁ (SOU, technické kreslení 1970—75)
Anna NOVOTNÁ (SZŠ, latina 1970—1977)
Josef KUČERA (SZeŠ, základy administrativy 1971/72, 1976/77)
Jiří STÁREK (SZeŠ, základy administrativy 1971/73)
Pavel ŠILHÁN (LŠU, hudební výchova 1972—1976)

ing. Radoslav KUČERA (SZeŠ, základy administrativy 1973—1975)
ing. Břetislav CEJNAR (SZTŠ, 1974—1978)
Eliška ÚLEHLOVÁ (gy Jičín, výtvarná výchova 1974—1976)
Zdeňka REJHOVÁ (3. ZŠ — hudební výchova 1976)
Luděk REJHA (SZŠ — fyzika 1979—1981)
Jana LOHNISKÁ (3. ZŠ — výtvarná výchova 1980/81)
Vladimír KAFKA (3. ZŠ — fyzika 1981—1983)
Hana KOZDERKOVÁ (3. ZŠ — dějepis 1986)
ing. Božena HONZÁKOVÁ (SEŠ — ekonomické předměty 1986 — dosud)
ing. Robert HROMÁDKA 1975
Břetislav MÁNEK (3. ZŠ — chemie 1984)

ze závodů nebo jiných pracovišť:

akad. mal. Dalibor MATOUŠ (výtvarná výchova 1970—1974)
ing. Václav CIDLINSKÝ (VČE — technické kreslení 1971—1974)
ing. Eva MAŘÍKOVÁ (Sklostroj — základy techniky 1972/73)
ing. Karel MAŘÍK (Sklostroj — základy techniky 1973/74)
Břetislav VOREL (Svazarm-autoškola, řízení motorových vozidel 1973—1975)
akad. mal. Břetislava POSPÍŠILOVÁ (výtvarná výchova 1975/76)
Josef RYTÍŘ (1. ZŠ, autoškola Svazarmu — RMV 1975—1981)
akad. mal. Blanka ADENSAMOVÁ (výtvarná výchova 1976—1978)
ing. Milan ŠONSKÝ (Monokrystaly, technické kreslení 1976—1984)
akad. mal. Jaroslava KURANDOVÁ (výtvarná výchova 1978—1981)
Jiří NOVOTNÝ ml. (autoškola Svazarmu — RMV 1980/81)
Jiří NOVOTNÝ st. (autoškola Svazarmu — RMV 1981 — dosud)
ing. Petr ŘEHÁK (Monokrystaly — fyzika 1981/82)
ing. Bohumír MEDEK (Sklostroj — ZOP 1982/83)

akad. mal. Zdeněk RYBKA (výtvarná výchova 1981—1984)
ing. Lubomír KRSEK (Sklostroj — ZOP, techn. kreslení 1983—1986)
František MLEJNEK (Sklostroj — programování 1984—1986)
prom. d. Ivan VESELÝ (Monokrystaly — chemické odborné předměty 1984—1986)
ing. Milan PECOLD (Šroubárna — strojírenské předměty 1985/86)
ing. Jiří SVOBODA (Sklostroj — programování 1985 — dosud)
ing. Eva ŠINDELÁŘOVÁ (Šroubárna — programování 1985/86)
RNDr. Vladimír HYŠMAN (Sklostroj — programování 1986 — dosud)
ing. Ludmila PLEŠTILOVÁ (Monokrystaly — odbor. chem. předměty 1986/87)
MUDr. Jaroslav ADAM (NsP — přírodovědný seminář 1983)
Vladimír BURJÁNEK (ONV — školská a kulturní politika 1978)
ing. Miloš HAVLÍK (Monokrystaly — fyzika 1978/79)
RNDr. Jan LOCHMAN (Monokrystaly — fyzika 1979)
ing. Zdeněk CUCHÝ (Monokrystaly — fyzika 1979)
ing. Jiří KOŤÁTKO (SBČs, občanská nauka 1978)
PhDr. Hana REHCIGLOVÁ (OMČR — dějepis 1978)
ing. Josef FILIP (Šroubárna — občanská nauka 1984)
Ivan JANOUŠEK (Sklostroj — ZOP 1985)
ing. Tomáš TEJKAL (Monokrystaly — chemická výroba 1985/86)

TURNOV

TURNOV

SBORNÍK GYMNÁZIUM 1908—1988 TURNOV

Autorský kolektiv:

Miroslav Špika, PaedDr. Zdeněk Měkyna, Jan Touš,
prom. historik, Břetislav Skrbek, PaedDr. Jaroslava
Dudková

Vydalo ředitelství školy k 80 letům gymnázia v Turnově

Povoleno odborem kultury ONV Semily pod č.j. 3/88-B

Náklad 1 500 výtisků

Vytiskla Severografia Turnov

